

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 9.06.1995
KOM(95) 243 endelig udg.

95/0142 (CNS)

Forslag til
RÅDETS AFGØRELSE
om Fællesskabets finansielle deltagelse i
bestemte udgifter, som medlemsstaterne
afholder til iværksættelse af kontrolordningen
for den fælles fiskeripolitik

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET
om Fællesskabets finansielle deltagelse i
medlemsstaternes udgifter til at sikre
overholdelse af den fælles fiskeripolitik

BEGRUNDELSE

Den fælles fiskeripolitik omfatter en samlet og integreret kontrolordning. Det er de enkelte medlemsstaters opgave at overvåge fiskeriet på deres område og i de farvande, der henhører under deres højhedsområde eller jurisdiktion. For at denne opgave kan blive løst i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, har hver medlemsstat udpeget bestemte myndigheder til at udøve kontrollen. Da kontrolvirksomhedens betydning rækker videre end til den enkelte medlemsstats interesser, og da det er nødvendigt at foretage en række investeringer for at udvikle de relevante overvågnings- og kontrolmidler, navnlig med henblik på kontrol til søs og fra luften, har de finansielle ressourcer på de nationale budgetter ikke i alle tilfælde været tilstrækkelige, og Rådet har derfor gradvis fra 1978 dækket en del af medlemsstaternes udgifter. Efter en indledende fase blev medfinansieringen lagt i fastere rammer ved Rådets beslutning 89/631/EØF af 27. november 1989 om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter til at sikre overholdelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne¹. Beslutningen gælder for perioden 1991-1995. Den har gjort det muligt for Fællesskabet at dække mellem 35 og 50% af medlemsstaternes udgifter.

Rådet har forpligtet sig til, at det på grundlag af en rapport fra Kommissionen vil træffe afgørelse inden den 30. juni 1995 om en EF-medfinansiering fra den 1. januar 1996. I forbindelse med, at den nye kontrolordning blev vedtaget i slutningen af 1993, bekræftede Rådet denne forpligtelse, og det understregede, at det også var nødvendigt at støtte ordningens nye bestanddele.

¹ EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s. 64.

På grundlag af en rapport, som er udarbejdet af Kommissionen, fremlægges der et udkast til rådsbeslutning om Fællesskabets finansielle deltagelse i bestemte udgifter, som medlemsstaterne har afholdt til iværksættelse af kontrolordningen for den fælles fiskeripolitik; formålet med udkastet er, at Rådets forpligtelse i henhold til beslutning 89/631/89 opfyldes under hensyntagen til den udvikling, der er sket i den kontekst, som kontrolordningen indgår i.

Kommissionens rapport om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter til sikring af den fælles fiskeripolitiks overholdelse består af tre dele; først er der en redegørelse for anvendelsen af beslutning 89/631/EØF, dernæst en analyse af den sammenhæng, hvori den nye beslutning skal indgå, og endelig en fremstilling af indholdet af en sådan beslutning.

Rapportens første del indeholder konkrete oplysninger og en statusopgørelse. Af sidstnævnte fremgår, at Fællesskabets finansielle deltagelse har gjort det muligt at forbedre udstyret væsentligt, så overvågningen reelt er blevet mere intens, men dette har ikke været tilstrækkeligt til at reducere omfanget af svig mærkbart.

I rapportens anden del gives der en oversigt over de beslutninger, der er truffet siden 1989, og der gøres rede for den nye forskriftsrammes enkelte bestanddele. Denne ramme er blevet ændret gennemgribende og udvidet, dels som følge af den nye grundforordning, dels på grund af Fællesskabets udvidelse og en række specifikke afgørelser. Kontrolområdet er således blevet udvidet geografisk, så det omfatter EF-fartøjers højsøfiskeri - dvs. en fiskeriaktivitet, som kan forventes underkastet en international ordning for ansvarligt fiskeri - ligesom det omfatter fiskeri i tredjelandfarvande i henhold til fiskeriaftaler, der er indgået mellem disse lande og Unionen. Endvidere er ordningen udvidet til at omfatte alle den fælles fiskeripolitiks bestanddele, navnlig markeds- og struktursektorerne. Hertil kommer kontrol med fiskeriindsatsen, så det bliver muligt at supplere ordningen med en overvågning af input. I rapportens anden del gennemgås endvidere betingelserne for, at en overvågning kan blive effektiv. Det er nødvendigt, at der med henblik på en strategi, som er rettet mod de følsomme kontrolpunkter, tages en række midler i brug, både menneskelige og materielle, og at disse

samordnes til en helhed, så der skabes et indbyrdes forstærkende samspil i det fornødne omfang.

Rapportens tredje del omhandler behovet for, at der etableres en finansiell solidaritet i forlængelse af beslutning 89/631/EØF. Med henblik på, at en sådan videreførelse af Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter kan ske, og at den kan blive mere effektiv, set i sammenhæng med den stedfundne udvikling, foreslås der et antal styrende principper, et udvidet og bedre afgrænset anvendelsesområde samt en række gennemførelsesbestemmelser, som er tilpasset til den nye udformning, og der er foretaget en opgørelse over budgetbehovet.

Vægten er lagt på det øgede behov og på nødvendigheden af, at der åbnes større muligheder for intervention. Navnlig er det nødvendigt at fremskynde udviklingen af teknikker, herunder overvågning af fartøjerne ved hjælp af satellitsystemer og edb-net. Samtidig må der af medlemsstaterne kræves større sikkerhed for effektivitet og gennemsigthed.

Udkastet til rådsbeslutning er den formelle udformning af rapportens konklusioner, hvad angår Fællesskabets fremtidige finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter. Udkastet indeholder bestemmelser om, at der ud over tilskud til investeringsudgifter kan finansieres integrerede projekter, hvilket er nyt i forhold til den tidligere beslutning, som krævede en ændring, for at der kunne finansieres pilotprojekter med henblik på løbende bestemmelse af fiskerfartøjernes position via satellit. Endvidere kan der ifølge udkastet ydes støtte til en række foranstaltninger til fremme af uddannelse og udveksling af personale. Herved åbnes der ikke blot for tiltag, hvad angår de tekniske aspekter og regeloverholdelsen, men der skabes også mulighed for, at erhvervet bibringes en større forståelse for overvågningens betydning, og at kontrolpersonalet bliver bedre uddannet og mere motiveret. Endvidere er der i udkastet taget hensyn til Rådets forpligtelser over for Irland. Og ved særlige bestemmelser er der skabt større sikkerhed for effektivitet og gennemsigthed.

De foranstaltninger og tiltag, der er redegjort for i rapporten, udgør sammen med udkastet til beslutning en helhed, som kan give en mere samlet og en bedre integreret forvaltning og kontrol af den fælles fiskeripolitik. På et sådant helhedsgrundlag er det muligt at skabe større ansvarlighed i sektoren og at styrke de administrerende myndigheders rolle, såvel i medlemsstaterne som på EF-plan.

**FORSLAG TIL RÅDETS BESLUTNING
OM FÆLLESSKABETS FINANSIELLE DELTAGELSE
I BESTEMTE UDGIFTER, SOM MEDLEMSSTATERNE AFHOLDER
TIL IVÆRKSÆTTELSE AF KONTROLORDNINGEN
FOR DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43.

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1, stk. 5, i Rådets beslutning 89/631/EØF af 27. november 1989 om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter til at sikre overholdelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne⁴, senest ændret ved beslutning 94/207/EF⁵, er det fastsat, at Rådet inden den 30. juni 1995 træffer afgørelse om de bestemmelser for Fællesskabets bidrag, der måtte blive gældende fra den 1. januar 1996;

den fælles fiskeripolitik, der sikrer fiskeressourcernes beståen og således beskæftigelsen i fiskerisektoren, kan kun nå sine mål, hvis dens regler overholdes og dette kontrolleres effektivt;

¹ EFT nr. C

² EFT nr. C

³ EFT nr. C

⁴ EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s. 64.

⁵ EFT nr. L 101 af 20.4.1994, s. 9.

disse mål og regler er først og fremmest fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur¹ og ved Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik²;

medlemsstaterne opfylder en forpligtelse af EF-interesse, når de sikrer, at kontrolordningen for den fælles fiskeripolitik gennemføres;

derfor bør Fællesskabet være med til at dække bestemte kontroludgifter, som en række medlemsstaterne afholder;

for nogle medlemsstater står omfanget af kontrolopgaven ikke i forhold til deres budgetmæssige kapacitet og kan i visse tilfælde udgøre en uforholdsmæssig stor byrde;

i artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 685/95 af 27. marts 1995 om forvaltning af fiskeriindsatsen, for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i Fællesskabet³, er det fastsat, at der med henblik på en forbedring af kontrollen kan ydes Irland en supplerende finansiel støtte fra Fællesskabet, herunder til driftsudgifter, under overholdelse af tilladt fællesskabspraksis og inden for rammerne af de finansielle retningslinjer;

Fællesskabets samlede bidrag bør holdes inden for en rammebevilling på 41 mio. ECU pr. år over en periode på fem år (1996-2000), og de tilsvarende finansielle midler bør opføres som årlige bevillinger på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;

¹ EFT nr. L 389 af 31.12.1992, s. 1.

² EFT nr. L 261 af 20.10.1993, s. 1.

³ EFT nr. L 71 af 31.3.1995, s. 5.

ethvert bidrag bør være betinget af, at modtagermedlemsstaterne gennemfører kontrol på et tilfredsstillende niveau, og kontrollens effektivitet bør fremgå af den årsrapport, der er nævnt i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 2847/93 -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet kan på betingelserne i denne beslutning deltage i finansieringen af bestemte udgifter, som medlemsstaterne afholder til iværksættelse af den kontrolordning for den fælles fiskeripolitik, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2847/93. De udgifter, der kan godkendes som støtteberettigede, er dem, der afholdes til:
 - a) erhvervelse eller modernisering af kontroludstyr
 - b) særlige foranstaltninger, som skal tjene til at forbedre kvaliteten og effektiviteten af overvågningen af fiskeriet og den dertil knyttede virksomhed, og hvis varighed ikke overstiger to år.

Udgifterne skal bidrage til, at der tilvejebringes overvågningsmidler efter artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2847/93.

2. Fællesskabets bidrag gælder de støtteberettigede udgifter, som medlemsstaterne afholder mellem den 1. januar 1996 og den 31. december 2000.

Ved støtteberettigede udgifter forstås juridiske og finansielle forpligtelser, som de nationale myndigheder indgår i nævnte periode.

3. Maksimumsbeløbet for de EF-udgifter, der skønnes at være nødvendige til gennemførelsen af den aktion, som er indført ved denne beslutning, udgør 41 mio. ECU pr. år.

4. Budgetmyndigheden fastlægger de bevillinger, som er til rådighed for det enkelte regnskabsår. Fællesskabets bidrag ydes inden for de bevillinger, som er afsat hertil på Fællesskabets budget.

Artikel 2

1. Det finansielle bidrag, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), gælder investeringsudgifter til især erhvervelse eller modernisering af:
- fartøjer, luftfartøjer og køretøjer, som anvendes til overvågning og kontrol af fiskeriaktiviteter
 - systemer til sporing og registrering af fiskeriaktiviteter (herunder udstyr, der er installeret om bord på fiskerfartøjer)
 - systemer til registrering, forvaltning og meddelelse af oplysninger vedrørende overvågningen, herunder edb-applikationer/programmel.

Ovennævnte udgifter er støtteberettigede inden for grænserne af deres faktiske anvendelse til iværksættelse af den kontrolordning, der er nævnt i artikel 1.

2. Det finansielle bidrag, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra b), gælder støtteberettigede udgifter, der skal tjene til at gøre gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik mere effektiv, og som afholdes i forbindelse med foranstaltninger og projekter, der ikke har en varighed på over to år, og som har følgende formål:
- a) iværksættelse af fælles inspektionsprogrammer som nævnt i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2847/93
 - b) forsøg med og ibrugtagning af nye teknologier til forbedring af overvågningen af fiskeriet og den dertil knyttede virksomhed
 - c) iværksættelse af særlige overvågningsprogrammer, som er udformet på Fællesskabets initiativ og gennemføres af den eller de berørte medlemsstater

- d) programmer, der gælder datamatisering af behandlingen og udvekslingen af oplysninger, og som er udarbejdet efter aftale mellem flere medlemsstater og eventuelt Kommissionen
 - e) andre kontrolforanstaltninger, der er af EF-interesse, og som der træffes beslutning om senere.
3. Det finansielle bidrag, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra b), kan også gælde støtteberettigede udgifter, hvis formål er uddannelse af nationalt kontrolpersonale, navnlig uddannelse i en anden medlemsstat end den, hvor personalet er ansat.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke vedtages efter proceduren i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3760/92 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur.

Artikel 3

1. Fællesskabets finansielle bidrag kan pr. medlemsstat og pr. år ikke overstige:
- 35% af de støtteberettigede udgifter, der er nævnt i artikel 2, stk. 1
 - 50% af de støtteberettigede udgifter, der er nævnt i artikel 2, stk. 2 og 3.
2. Dog kan Kommissionen som undtagelse fra stk. 1 vedtage en højere sats, navnlig:
- for at åbne mulighed for en foranstaltning, der er samordnet mellem medlemsstater og Kommissionen, og som kan forventes at afhjælpe overvågningsvanskeligheder, der berører et område af særlig EF-interesse
 - for at åbne mulighed for forsøg med og ibrugtagning af nye teknologier til forbedring af overvågningen af fiskeriet og den dertil knyttede virksomhed.

Den årlige budgetandel til disse foranstaltninger kan højst udgøre 15% af budgetbevillingen.

3. Kommissionen kan som undtagelse fra stk. 1 vedtage en højere sats, så der med henblik på en forbedring af overvågningen ydes Irland en supplerende finansiel støtte fra Fællesskabet, herunder støtte til følgende driftsudgifter:
- vederlag til nationalt kontrolpersonale i supplerende stillinger, som er oprettet efter den 1. januar 1996 som led i et detaljeret overvågnings- og inspektionsprogram for en periode på højst et år inden for bestemte fiskerier og zoner; efter dette stykke forstås ved "vederlag" det pågældende personales løn, hvorfra er trukket skatter og afgifter ifølge national lovgivning, samt de befordringsudgifter, der er nødvendige, for at personalet kan udføre sine opgaver
 - udgifter til uddannelse og informering af det nationale kontrolpersonale
 - udgifter til udstyr til det nationale kontrolpersonale
 - udgifter til overvågning, som overdrages kontrolselskaber.

Den finansielle støtte til Irland til driftsudgifter kan højst udgøre 2 mio. ECU pr. år.

Artikel 4

1. De medlemsstater, der ønsker et finansielt bidrag, forelægger inden den 30. september 1995 Kommissionen:
- a) et femårigt program for den kontrol, de vil gennemføre i den i artikel 1, stk. 2, nævnte periode. Kontrolprogrammet skal navnlig omfatte målene for planlægningen af overvågnings- og inspektionsforanstaltningerne, de planlagte operationelle foranstaltninger og de forventede resultater.

- b) et program for de årlige udgifter, som de forventer at afholde i den i artikel 1, stk. 2, nævnte periode, og for hvilke de ønsker et finansielt bidrag fra Fællesskabet.
2. Hver medlemsstat forelægger første gang i 1996 og dernæst hvert år Kommissionen en rapport om de fremskridt, der er sket i forhold til det planlagte, og om behovet for justering af kontrolprogrammet. Rapporten udgør et særskilt kapitel i den rapport, som er nævnt i artikel 35 i forordning (EØF) nr. 2847/93.
 3. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2 i denne artikel, skal gøre det muligt for Kommissionen at føre relevant tilsyn med de udgifter, der afholdes til iværksættelsen af kontrolordningen for den fælles fiskeripolitik.

Artikel 5

1. De medlemsstater, der ønsker et finansielt bidrag fra Fællesskabet til dækning af udgifter som nævnt i artikel 2, forelægger første gang inden den 30. september 1995 og dernæst inden den 31. maj hvert år Kommissionen en støtteansøgning for det følgende år med de oplysninger, der er nævnt i punkt 1, 2 og 3 i bilaget. Ansøgninger, der modtages efter disse datoer, tages kun i betragtning i behørigt begrundede undtagelsestilfælde.
2. Støtteansøgningen udfærdiges inden for de i artikel 4 nævnte programmer.

Artikel 6

På grundlag af medlemsstaternes oplysninger træffer Kommissionen første gang inden den 31. december 1995 og derefter inden den 31. december hvert år beslutning efter proceduren i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3760/92 om:

- hvorvidt de planlagte udgifter er støtteberettigede
- hvilken sats der skal anvendes for Fællesskabets finansielle bidrag
- hvilke betingelser der eventuelt skal gælde for det finansielle bidrag.

Artikel 7

På begrundet anmodning fra medlemsstaten kan Kommissionen yde forskud på Fællesskabets årlige bidrag på indtil 25%. Forskuddet trækkes fra det endelige beløb for Fællesskabets bidrag til de faktisk godkendte udgifter.

Artikel 8

Hvis en medlemsstat beslutter ikke at afholde de udgifter, som Kommissionen har anset for at være støtteberettigede efter artikel 6, eller ikke at afholde en del af disse udgifter, underretter den Kommissionen herom så hurtigt som muligt, og den oplyser, hvilke følger det vil få for dens kontrolprogram.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne forelægger deres ansøgninger om udgiftsrefusion inden den 31. maj året efter det, hvor udgifterne blev godkendt.
2. Når ansøgningerne om udgiftsrefusion indgives, sørger medlemsstaterne for, at en national kontrolmyndighed efterprøver og bekræfter, at udgifterne er afholdt ifølge betingelserne i denne beslutning, navnlig punkt 4 i bilaget.

3. Hvis en ansøgning udviser tegn på, at betingelserne i stk. 2 ikke er overholdt, foretager Kommissionen en gennemgribende undersøgelse af det pågældende tilfælde, og navnlig anmoder den medlemsstaten om at fremsætte bemærkninger inden for en bestemt frist. Bekræfter undersøgelsen, at betingelserne i stk. 2 ikke er overholdt, fastsætter Kommissionen en relevant frist for medlemsstaten til at opfylde betingelserne. Har medlemsstaten ved fristens udløb ikke efterkommet henstillingen, kan Kommissionen nedsætte, suspendere eller ophæve bidraget på det pågældende interventionsområde.

Artikel 10

Medlemsstaterne giver Kommissionen alle oplysninger, som den anmoder dem om under udøvelsen af de opgaver, som denne beslutning pålægger den.

Medlemsstaterne giver Kommissionen alle oplysninger, der gør det muligt at kontrollere anvendelsen af de overvågnings- og kontrolmidler, som Fællesskabet har ydet bidrag til i medfør af denne beslutning.

Skønner Kommissionen, at midlerne ikke anvendes til de fastsatte formål og ifølge betingelserne i denne beslutning, underretter den den berørte medlemsstat herom. Denne iværksætter en administrativ undersøgelse, som repræsentanter fra Kommissionen kan deltage i. Medlemsstaten underretter Kommissionen om undersøgelsens udvikling og resultater og forelægger den hurtigst muligt en genpart af den rapport, som er udarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, og den meddeler de vigtigste forhold, som er lagt til grund for rapportens udarbejdelse.

Artikel 11

Kommissionen foretager kontrol i det omfang, den skønner nødvendigt for at sikre sig, at de betingelser og opgaver, som denne beslutning pålægger medlemsstaterne, er opfyldt, og medlemsstaterne bistår de tjenestemænd, som Kommissionen har udpeget til kontrollen.

Bestemmelserne i denne artikel anvendes med forbehold af bestemmelserne i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2847/93.

Artikel 12

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

1. I den i artikel 5 nævnte støtteansøgning anføres de udgifter, som forventes for de følgende år. Især anføres:
 - tidsplanen for de forventede udgifter
 - udstyrets tekniske egenskaber og dets pris, den forventede betalingsmåde samt udstyrets kontrolformål inden for programmet
 - udstyrets planlagte anvendelse, herunder tidspunktet for ibrugtagning
 - arten af og udgifterne til de særlige foranstaltninger, der skal forbedre kvaliteten og effektiviteten af overvågningen af fiskeriet og den dertil knyttede virksomhed, og oplysninger om den forventede varighed.

2. Medlemsstaterne begrundes ovennævnte foranstaltninger ud fra følgende kriterier:
 - de mål, der tilstræbes nået i forbindelse med de udgifter, de agter at afholde
 - de resultater, der forventes i forbindelse med de udgifter, som skal afholdes
 - i tilfælde af udgifter til erhvervelse af fartøjer, luftfartøjer eller køretøjer, det tidsrum, hvor de vil blive anvendt til fiskerikontrol
 - anvendelsen af det finansielle bidrag, der eventuelt er ydet dem i et tidligere år i medfør af beslutning 89/631/EØF eller nærværende beslutning

- forbedringen af effektiviteten af medlemsstatens fiskeriovervågning på havet og på land inden for et program ifølge artikel 4 i den periode, der ligger forud for ansøgningen, og den forbedring, der forventes som følge af de planlagte udgifter.
3. Endvidere angiver medlemsstaterne følgende for den enkelte foranstaltning:
- forebyggelse, afsløring og forfølgelse af overtrædelser af den fælles fiskeripolitik
 - forekomst i den nationale lovgivning og faktisk anvendelse af sanktioner, der står i forhold til overtrædelsens alvor, og som effektivt forebygger senere overtrædelser af samme art
 - pålideligheden af de fangsttal, som medlemsstaten meddeler Kommissionen, og medlemsstatens kapacitet til at hindre overskridelse af sine kvoter
 - omfanget og effektiviteten af de menneskelige og materielle ressourcer, som medlemsstaten anvender til fiskeriovervågningen
 - forskelligartetheden af de fiskeriaktiviteter, som udøves i medlemsstatens fiskerizone
 - graden af samarbejde med andre medlemsstater og Kommissionen inden for fiskeriovervågningen
 - hvis relevant, medlemsstatens bidrag til fiskeriovervågningen i zoner, der henhører under internationale konventioner, som Fællesskabet er kontraherende part i, samt omfanget og effektiviteten af denne overvågning
 - overvågningen, for så vidt angår højsøfiskeri, der udøves af dens fartøjer.
4. Udgiftsrefusion og forskudsbetaling finder kun sted, hvis bestemmelserne i direktiverne om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter og indkøbsaftaler er blevet overholdt, hvilket vil sige, at de behørigt udfyldte spørgeskemaer om offentligt udbud skal indeholde en henvisning til

bekendtgørelser om offentligt udbud, der er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Hvis bekendtgørelserne ikke offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende, skal støttemodtageren attestere, at de offentlige kontrakter er blevet indgået ifølge EF-bestemmelserne.

Kommissionen kan anmode om enhver oplysning, som den finder nødvendig til bedømmelse af, om EF-forskrifterne om offentligt udbud er blevet overholdt.

Refusionen er betinget af, at der fremlægges bilag i dobbelt eksemplar. Bilagene skal mindst indeholde hovedpunkterne i aftalen mellem medlemsstaten og leverandøren/leverandørerne af serviceydelser samt de tilsvarende betalingsbeviser. For at der kan ydes refusion, skal de enkelte udgifter være anført i en oversigt, der for hver udgift klart angiver udgiftens formål, dens forbindelse med det foreslåede program og nettobeløbet eksklusive moms.

Finansieringsoversigt

Budgetkonto B2-901: Finansielle bidrag til kontrol og overvågning

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Finansielle bidrag til kontrol og overvågning.

2. BUDGETPOST

B2-901

3. RETSGRUNDLAG

Traktatens artikel 43. Rådets beslutning 89/631/EØF.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1. Foranstaltningens generelle mål

Lige siden indførelsen af den fælles fiskeripolitik har man overvejet finansiell solidaritet som et middel til at tilskynde medlemsstaterne til en øget kontrolindsats. Efter en første fase blev støtten ydet på grundlag af en beslutning (89/631), der gælder for perioden fra 1991 til 1995 og omfatter et oprindeligt beløb på 22 mio. ECU pr. år, og som giver Kommissionen mulighed for at yde et bidrag på højst 50% til de af medlemsstaterne afholdte udgifter til udstyr. Rådet har forpligtet sig til senest den 30.6.1995 at træffe beslutning om den fremtidige ordning på grundlag af en rapport fra Kommissionen. I mellemtiden har Rådet truffet andre beslutninger, som har betydning for denne sag.

I forbindelse med vedtagelsen af den nye kontrolforordning udtalte Rådet, at den nuværende kontrolordning i dens vedtagne udformning omfatter nye anvendelsesområder, og kræver gennemførelse af supplerende foranstaltninger, som der er ikke er fastsat bestemmelser om i den tidligere beslutning (89/631/EØF)¹. Det vil derfor være nødvendigt at udvide de områder, inden for hvilke der kan ydes finansielle bidrag til medlemsstaternes udgifter.

¹ EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s. 64.

- Støtten til investeringsudgifter bør fortsat være et hovedområde for den finansielle bistand. Anskaffelsen af tungt materiel er særlig vanskelig at finansiere over de nationale budgetter. I øvrigt har omfanget af de investeringer, der er gjort i perioden 1989-1995, ikke kunnet dække behovene, hvilket fremgår af de af medlemsstaterne opstillede overslag for perioden 1996-2000. Levetiden for sådant materiel rækker lige fra flere årtier (søfartøjer) til nogle enkelte år (bilpark og edb-udstyr samt teknisk kontroludstyr), medens levetiden for luftfartøjer til kontrol ligger midt imellem. Det udstyr, der har en kort levetid, bør fornyes inden for de kommende fem år. Selv for søfartøjernes vedkommende vil der være behov for yderligere materiel samt for udskiftning og istandsættelse. For investeringernes vedkommende bør der desuden lægges større vægt på de moderne teknologier. Investeringsudgifterne skal ikke blot dække anskaffelse af materiel, men også andre former for udgifter som f.eks. programmell.
- De hurtige fremskridt kan også medføre iværksættelse af integrerede projekter, hvor de løbende udgifter overstiger investeringsomkostningerne, som det f.eks. er tilfældet for satellitpilotprojekterne. Oprettelsen af edb-net henhører under sådanne integrerede projekter. Den aftale, som Rådet i december 1994 indgik om kontrol med fiskeriet vest for længdegraden 4°W, kræver således en meget hurtig iværksættelse og lægger i sig selv beslag på betydelige finansielle midler.
- Endelig bør problemerne vedrørende uddannelse fremhæves. Der bør kunnes ydes støtte til medlemsstaternes initiativer på dette område. Der bør også ydes en prioriteret støtte til udvekslinger mellem medlemsstaterne indbyrdes eller mellem medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene, såvel hvad angår den egentlige uddannelse af kontrolpersonale, som senere udstationering og udvekslinger af kortere varighed.

4.2. Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser om dens forlængelse.

Foranstaltningen indgår som led i en foranstaltning, der er fastsat for perioden 1996-2000. Inden udgangen af denne periode skal der træffes beslutning om, hvad der derefter skal ske.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE / INDTÆGTERNE

- 5.1. Obligatoriske udgifter
- 5.2. Opdelte bevillinger
- 5.3. Ingen indtægter

6. UDGIFTERNES / INDTÆGTERNES ART

- Tilskud til samfinansiering med andre offentlige og/eller private tilskudsydere
- Støtte i form af tilskud til afholdte udgifter. Mulighed for udbetaling af forskud.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1. Beregningsmetode for omkostningerne ved foranstaltningen

Tilskuddene til investeringsudgifterne vedrører bl.a. anskaffelse eller modernisering af:

- fartøjer, luftfartøjer og køretøjer til anvendelse ved overvågning og inspektion af fiskeriaktiviteter,
- systemer til sporing og registrering af fiskeriaktiviteter (herunder udstyr, der er installeret om bord på fiskerfartøjer),
- systemer til registrering, forvaltning og fremsendelse af kontroloplysninger, herunder edb-udstyr og programmel.

Tilskuddet er normalt begrænset til 35% mod 50% under den tidligere beslutning.

Tilskud til udgifter, der tager sigte på at opnå en mere effektiv anvendelse af den fælles fiskeripolitik i forbindelse med særlige foranstaltninger og projekter, hvis varighed ikke overstiger 2 år, er begrænset til 50%.

Det samme gælder for udgifter i forbindelse med uddannelse af nationale tjenestemænd, der beskæftiger sig med kontrol, bl.a. i en anden medlemsstat end den, de er ansat ved.

Kommissionen kan dog vedtage højere satser, bl.a. med henblik på:

- at muliggøre gennemførelsen af en aktion, der samordnes mellem medlemsstaterne og Kommissionen, og som vil kunne afhjælpe kontrolvanskeligheder på et område af fællesskabsinteresse,
- at muliggøre forsøg med og anvendelse af nye teknologier til forbedring af kontrollen med fiskeriaktiviteterne og den dertil knyttede virksomhed,
- at åbne mulighed for at yde Irland en supplerende EF-støtte til forbedring af kontrollen, som ikke nødvendigvis er begrænset til investeringsudgifterne.

7.2. Omkostningens fordeling på foranstaltningens elementer

Forpligtelsesbevillinger i mio. ECU
(1996-priser)

Elementer	Årligt budget 1996-2000	Samlet budget for de 5 år
1. Investeringsgoder	28	140
2. Driftsomkostninger (Irland)	2	10
3. Informationsnet	10	50
4. Uddannelse og udveksling	1	5
I ALT	41	205

Der kan ikke på forhånd foretages en mere præcis fordeling af udgifterne, da beslutningen om indgivelse af ansøgninger træffes af medlemsstaterne. Det vil dog være ønskeligt at prioritere dels de nye teknologier og dels materiel til kontrol på havet for de medlemsstater, der stadig er dårligt udrustede.

7.3. Løbende udgifter til undersøgelser, ekspertmøder osv. der er omfattet af del B

Som følge af denne budgetposts karakter kan der ikke medtages løbende udgifter af denne art.

7.4. Følgende forfaldsplan udfyldes for de flerårige foranstaltninger med overslag over finansieringsbehovet (jf. den retsakt, der ligger til grund for foranstaltningerne).

- anslået behov: 41 mio. ECU
- anvendelsesperiode: 1996-2000

FB/BB i mio. ECU
(1996-priser)

	Vejledende tidsplan						
	1996	1997	1998	1999	2000	2001	I ALT
FB	41	41	41	41	41	-	205
BB	10	40	40	40	40	35	205

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG (OG FORVENTEDE RESULTATER HERAF)

I forbindelse med foranstaltningen skal Kommissionen hvert år træffe en afgørelse om Fællesskabets bidrag til de af medlemsstaterne afholdte udgifter. Der foretages først en forudgående vurdering af de af medlemsstaterne indgivne forslag. På grundlag af de indgivne dokumenter tager Kommissionen stilling til, om ansøgningerne er tilskudsberettigede. Efter drøftelser mellem de involverede tjenestegrene afholdes der hvert år et møde i Forvaltningskomiteen for Fiskeri og Akvakultur om de godkendte forslag. Derefter træffer Kommissionen afgørelse om, om de er tilskudsberettigede, og om størrelsen af Fællesskabets bidrag.

Betalingen af dette EF-tilskud foretages efter forelægelse af behørigt kvitterede fakturaer for de tilskudsberettigede udgifter, der faktisk er afholdt, og forelæggelse af et behørigt udfyldt spørgeskema vedrørende offentlige udbud.

For at den støtte, der ydes over Fællesskabets budget, kan blive anvendt på den bedste måde, skal medlemsstaterne desuden dels stå inde for effektiviteten af de kontrol- og sanktionsordninger, som de anvender, dels sikre en fuldstændig gennemsigtighed.

Betydningen af de besøg, som de af Kommissionen bemyndigede tjenestemænd aflægger i medlemsstaterne, bør understreges. De giver mulighed for at kontrollere udstyrets overensstemmelse med de administrative dokumenter, som medlemsstaternes myndigheder ifølge forskrifterne fremsender til Kommissionen, samt den faktiske anvendelse af alle de af Fællesskabet medfinansierede kontrolmidler. I hele den af foranstaltningen omfattede periode aflægges den anvisningsberettigede sammen med finanskontrollen besøg i de medlemsstater, der modtager støtte.

Ovenstående fremgangsmåde giver Kommissionen mulighed for at evaluere den faktiske anvendelse af beslutningen, som er en opfølgning af beslutning 89/631/EØF.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

De udgifter, der anvendes til kontrol med fiskeriet, bør ses i forhold til fiskebestandenes værdi, og de skader, der forårsages ved manglende anmeldelse (skønsmæssigt 10% af den landede værdi) og en dårlig forvaltning (der skønnes at resultere i et mistet potentielt årligt afkast på 3 000 mio. ECU).

9.1. Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

- Specifikke mål: tilknytning til det generelle mål
 - At give kontroltjenesterne effektivt og moderne udstyr.
 - At oprette ordninger og edb-net, som er nødvendige for udveksling af kontroloplysninger.
 - At fremme uddannelsen af kontrolpersonalet.

- Målgruppe: der sondres eventuelt efter målsætninger; angiv de endelige modtagere af EF-finansieringen og de benyttede formidlere.

Den direkte målgruppe er de nationale myndigheder, der varetager kontrollen med fiskeriet. Men en effektiv kontrol af fiskeriet vil være til fordel for alle de økonomiske beslutningstagere, der er involveret i fiskeriet og den dertil knyttede virksomhed, og som ofte er hjemmehørende i regioner, hvor mulighederne for andre økonomiske aktiviteter er begrænsede. Desuden har foranstaltningen ikke blot betydning for fiskeriet som erhvervssektor. De økologiske virkninger af et dårligt kontrolleret fiskeri berører hele Unionen, og det samme gælder de negative diplomatiske følger, som en påvisning af mangler ved kontrollen med fiskeriet i internationale farvande eller i tredjelands farvande kan have.

9.2. Begrundelse for foranstaltningen

- Behovet for EF-støtte

En afhjælpning af manglerne ved kontrollen med fiskeriet kræver en politisk, lovgivningsmæssig og finansiel indsats fra Kommissionens side. Ingen af disse tre elementer må mangle. De er under alle omstændigheder knyttet til hinanden. På det lovgivningsmæssige plan er der opnået visse fremskridt, hovedsagelig på Kommissionens initiativ. De politiske beslutninger i forbindelse hermed har finansielle følger, som Kommissionen ikke kan unddrage sig.

Kontrollen med fiskeriet er i det væsentlige et EF-problem, eftersom der findes en fælles fiskeripolitik, og desuden som følge af fiskevandringerne, der gør fiskerierne i de forskellige medlemsstater indbyrdes afhængige. Cost-benefit-analyserne af kontrollen kan ikke begrænses til det nationale plan. En økonomisk solidaritet inden for Fællesskabet er derfor nødvendig, og den budgetpost, der åbner mulighed for tilskud til de af medlemsstaterne afholdte udgifter, er udtryk herfor og midlet til at opnå en sådan solidaritet. Forhøjelsen af denne budgetpost er desuden et resultat af allerede truffne beslutninger.

- Valg af støtteform

- * fordele i forhold til andre mulige foranstaltninger (komparative fordele)
- * beskrivelse af eventuelle lignende foranstaltninger på EF-plan eller nationalt plan

De budgetmidler, der er nødvendige for iværksættelsen af en effektiv kontrol, er beskedne i forhold til den økonomiske betydning, som fiskeriet har, og i sammenligning med de tab, der opstår som følge af svig og desuden ved det spild, som den nuværende fælles fiskeripolitiks manglende effektivitet medfører. De er desuden beskedne i forhold til de udgifter, som andre lande afholder hertil.

For så vidt angår kontroludgifterne, bør den del, der afholdes over EF-budgettet, fortsat være beskeden i forhold til den, der bæres af medlemsstaterne, men EF-delen er afgørende for, at der opnås fremskridt. Forpligtelserne som følge af de beslutninger, der siden 1991 er truffet, navnlig af Rådet, er allerede blevet omtalt. Støtten til de af medlemsstaterne afholdte udgifter er i den forbindelse et afgørende element.

Kommissionens nuværende finansielle støtte svarer til 2,7% af de EF-midler, der i 1995 anvendes inden for fiskerisektoren, og til mindre end 10% af medlemsstaternes samlede udgifter til kontrol. Medlemsstaternes samlede udgifter andrager nemlig ca. 230 mio. ECU om året. Heraf vedrører 54 mio. ECU investeringer, og den resterende del løbende omkostninger. Disse udgifter kan også sammenlignes med kontroludgifterne i visse tredjelande. De årlige kontroludgifter anslås for Norges vedkommende til 500 mio. NKR (60 mio. ECU) og for Canadas vedkommende til 85 mio. canadiske dollars (58 mio. ECU). I USA andrager den del af 1995-budgettet, som for kystvagtens vedkommende er afsat til fiskeripolitiet, 500 mio. US\$ (= 390 mio. ECU). Når der tages hensyn til alle disse kriterier, er Fællesskabets budget for fiskerikontrol således moderat.

- Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne få indflydelse på de konkrete resultater af foranstaltningen

Den første risiko består i medlemsstaternes eventuelle vanskeligheder med at opfylde deres forpligtelser til medfinansiering og til at træffe andre foranstaltninger (tilrettelæggelse, personale, sanktioner ...).

For at udstyr, hvortil der ydes tilskud, kan blive anvendt på en hensigtsmæssig måde, er det desuden en betingelse, at det indgår i en passende struktur. Budgetterne for drift, personale, administration og sanktioner henhører uden undtagelse under medlemsstaterne. Hvis disse ikke vedtager de nødvendige bestemmelser, vil Fællesskabets støtte ikke føre til de ønskede mål. Nationale tjenester, der er veludstyrede med materiel, vil i så fald stadig ikke være tilstrækkeligt effektive.

9.3. Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Evaluering af omkostningerne

Det største problem i så henseende er, at de tjenester, der deltager i kontrollen med fiskeriaktiviteterne, ofte har flere forskellige opgaver. Omkostningerne skal derfor fordeles. Et godt eksempel er interventionerne til søs. Når de involverer fartøjer fra de væbnede styrker, kan togtet, selv om hovedformålet er fiskerikontrol, også tage sigte på andre forhold (søassistance, ordensmagts tilstedeværelse).

Uanset sådanne vanskeligheder, er de udgifter, der er nødvendige for en effektiv kontrol, af en sådan størrelse, at der bør træffes regnskabsmæssige foranstaltninger der muliggør en kvantificering af udgifterne.

Vurdering af effektiviteten

De første mulige indikatorer er omfanget af de anvendte midler: antallet af kontrollertøjernes havdage eller flyvetiden for fly og helikoptere, de kontrollerede områder, antallet af inspektioner på havet og på land. Disse tal er aktivitetsindikatorer, men intet udtryk for effektiviteten. Ikke desto mindre bør de dog indgå i en oversigt over udviklingen i kontrollen med den fælles fiskeripolitik.

Det andet analyseniveau er antallet af afslørede overtrædelser og de sanktioner, som disse har ført til. Sådanne oplysninger er, når de sammenholdes med de ovenfor beskrevne aktivitetsindikatorer, af afgørende betydning for en vurdering af kontrollens og sanktionernes effektivitet. De er ikke tilstrækkelige til, at der kan foretages en fuldstændig analyse. Den tilsyneladende overtrædelsesprocent fremkommer ved en kombination af kontrollens effektivitet og den faktiske overtrædelsesprocent.

Hvad angår politikken for bevarelse af ressourcerne bør den faktiske effektivitet i kontrollen med den fælles fiskeripolitik i sidste ende tage sigte på de to grundlæggende interesser, nemlig dels en begrænsning af udnyttelsesraten og dels en beskyttelse af de mindste fisk (yngel). For hver bestand bør man således sammenholde de faktiske og de tilladte fangster og fastslå størrelsen af fangsterne af undermålsfisk. Denne opgave er paradoksalt nok teknisk enklere end påvisningen af individuelle overtrædelser på et holdbart retsgrundlag. For en fartøjsgruppes vedkommende kan der opstilles procedurer for stikprøver til anslåelse af de faktiske fangster. Hvis der blot følges en konsekvent statistisk fremgangsmåde, vil det være muligt at anslå troværdigheden af disse skøn og om nødvendigt at justere dem ud fra stikprøvernes omfang. Det vil ofte være vanskeligere at indsamle juridisk holdbare beviser for en formodet overtrædelse. Dels bevirker de store antals betydning for statistik, at det er lettere at opstille skøn for samlede mængder, og dels vanskeliggøres påvisningen af individuelle overtrædelser af, at den, der rejser anklagen, også har bevisbyrden. Den ovenfor beskrevne dobbelthed er afgørende for alle overvejelser vedrørende kontrollens effektivitet. Den viser for det første, at det er mindre vanskeligt, end man ofte tror, at måle de samlede faktiske overtrædelser. Videnskabsmænd har ofte gjort dette ved at sammenholde officielle statistikker med skøn, der er opstillet i forbindelse med forskningsaktiviteter. Visse officielle oplysningers manglende pålidelighed har gjort det nødvendigt for forskningsinstitutterne at anvende en betydelig del af deres begrænsede midler på opgaver, der ikke er videnskabelige. Men i kontrolmæssig henseende medfører muligheden for en kvantificering af omfanget af svig ikke blot, at man straks råder over visse syntetiske effektivitetsindikatorer, men også at kontrolpersonalet kan målrette sin indsats mod de vigtigste problemer. Det bliver således muligt at rationalisere tilrettelæggelsen af

inspektioner, således at de midler, der anvendes, såvel til forebyggelse og afskækkelse som til indsamling af de for sanktioner nødvendige beviser, koncentrerer om de alvorlige problemer. En sådan rationalisering vil ikke blot medføre en direkte forbedring af kontrollens effektivitet, men den vil også i høj grad øge kontrollens troværdighed hos erhvervets udøvere, som ofte er velunderrettede om de væsentlige og genkommende former for svig.

På det praktiske plan vil det være ønskeligt, at hver medlemsstat internt er i stand til ved stikprøver at fastslå visse fangsters faktiske størrelse. GD XIV bør tage hensyn til de evalueringer, der er foretaget af internationale videnskabelige organer.

(Oplysninger til internt brug)

9.4. Budgetsammenhæng

- Indgår foranstaltningen i generaldirektoratets finansielle planlægning for de pågældende år?

Foranstaltningen indgår som led i rådsbeslutning, der dækker perioden 1996-2000.

- Hvilken generel målsætning i generaldirektoratets finansielle planlægning henhører den foreslåede foranstaltning under?

Kontrolproblemet er generelt for hele den fælles fiskeripolitik.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (BUDGETTETS DEL A)

Denne del af finansieringsoversigten fremsendes til GD XIX og GD IX. Sidstnævnte videresender den til GD XIX med en udtalelse.

- 10.1. Indebærer foranstaltningen en forøgelse af Kommissionens personale? I bekræftende fald med hvor mange ansatte?

En forøgelse er nødvendig for at intensivere kontrollen med svig og foranstaltningerne vedrørende overvågning og evaluering. Den anslås til 0,5 A og 1 B.

10.2. Hvor store drifts- og personaleudgifter medfører foranstaltningen? Gør rede for beregningsmetoden.

Udgifter til tjenesterejser: 15 000 ECU

Personale: - 75% af tiden for en A-tjenestemand
- 150% af tiden for en B-tjenestemand
- 150% af tiden for en C-tjenestemand
- oversættelse (korrespondance, foreslåede programmer, Kommissionens beslutning)

På mellemlang sigt, efter overgangsfasen, vil der ikke længere være behov for de supplerende midler.

P [REDACTED]

27

UDKAST TIL

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**OM FÆLLESSKABETS FINANSIELLE DELTAGELSE I MEDLEMSSTATERNES
UDGIFTER TIL AT SIKRE OVERHOLDELSE AF DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK**

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDNING

1. **GENNEMFØRELSE AF RÅDETS BESLUTNING 89/631/EØF**
 - 1.1 BAGGRUND
 - 1.2 BESKRIVELSE AF AKTIONEN
 - 1.3 INVESTERINGSFORMÅL
 - 1.4 STATUS OVER AKTIONEN

2. **SITUATIONEN OMKRING FORBEREDELSEN AF EN NY BESLUTNING**
 - 2.1 NYT RETSGRUNDLAG/RÅDETS OG KOMMISSIONENS FORPLIGTELSE
 - 2.2 FORUDSÆTNINGERNE FOR EN EFFEKTIV KONTROL

3. **DEN FREMTIDIGE FINANSIELLE SOLIDARITET**
 - 3.1 BEGRUNDELSE
 - 3.2 HEN MOD ET PARTNERSKAB MELLEM KOMMISSIONEN OG MEDLEMSSTATERNE
 - 3.3 ANVENDELSESOMRÅDE/RETNINGSLINJER
 - 3.4 BUDGETMIDLER

KONKLUSIONER

- BILAG 1:** GENNEMFØRELSE AF BESLUTNING 89/631/EØF
- BILAG 2:** ANALYSE AF KONTROLLENS OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET
- BILAG 3:** ANALYSE AF EN RÆKKE EF-INTERVENTIONER TIL FINANSIERING AF KONTROLAKTIVITETER I LANDBRUGS- OG TOLDSEKTOREN
- BILAG 4:** OVERSLAG OVER MEDLEMSSTATERNES UDGIFTER I PERIODEN 1996-2000
- BILAG 5:** VEJLEDENDE FINANSIEL PROGRAMMERING FOR PERIODEN 1996-2000

INDLEDNING

Den fælles fiskeripolitik omfatter en global og integreret kontrolordning, der skal sikre, at reglerne inden for de vigtigste elementer i denne politik overholdes. Medlemsstaterne har hovedansvaret for de praktiske aspekter. Hver medlemsstat skal i dette øjemed udpege myndigheder til at udøve denne kontrol og sørge for de budgetmidler og det personale, der er påkrævet hertil. Da kontrollen går ud over rent nationale interesser, og da de nødvendige investeringer til udvikling af egnede overvågnings- og kontrolmidler i visse tilfælde overstiger finansieringsmulighederne på de nationale budgetter, har Rådet siden 1978 gradvis indført finansiel deltagelse i medlemsstaternes udgifter.

Denne rapport giver i første del en redegørelse for gennemførelsen af Rådets beslutning 89/631/EØF om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter til at sikre overholdelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne¹. Beslutningen dækker perioden 1991-1995 og har et foreløbigt budget på 110 mio. ECU for de fem år.

Før man ser på de fremtidige muligheder, er det nødvendigt at foretage en dybtgående analyse af den nuværende situation. En sådan analyse findes i rapportens anden del, som indeholder en oversigt over de seneste beslutninger, som har påvirket reglerne for kontrol under den fælles fiskeripolitik, og giver et samlet billede af, hvordan man kan nå frem til en mere effektiv fiskerikontrol.

På grundlag af analyserne i anden del gives der i tredje og sidste del et forslag til regler, der kan sikre en ny finansiel solidaritet inden for fiskerikontrol.

¹ EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s. 64.

1. GENNEMFØRELSE AF RÅDETS BESLUTNING 89/631/EØF

1.1. BAGGRUND

Medlemsstaterne har hovedansvaret for kontrollen med den fælles fiskeripolitik. Hver medlemsstat kontrollerer på sit område og i de farvande, der henhører under dens højhedsområde eller jurisdiktion, fiskeriaktiviteter og andre aktiviteter i tilknytning hertil. Denne kontrol udøves over for alle fartøjer og alle virksomheder, uanset om de er fra den kontrollerende medlemsstat, fra andre medlemsstater eller fra tredjelande.

Decentraliseringen af ansvaret for overvågning og kontrol af fiskeriaktiviteterne til medlemsstatsniveau er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen skal følge med i denne kontrol og sørge for, at den er effektiv, rimelig, objektiv og gennemskuelig. Medlemsstaternes udgifter og forholdet mellem dem og de økonomiske følger for den nationale økonomi og den budgetmæssige kapacitet varierer betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden. Økonomisk solidaritet er derfor påkrævet. Der er således, lige siden den fælles fiskeripolitik blev indført, blevet ydet støtte til kontrollen gennem delvis refusion af investeringsomkostninger.

Efter en indledende foranstaltning, der blev påbegyndt i 1978, til fordel for Irland og Danmark (Grønland), blev der i 1987 truffet beslutning om finansielle bidrag til alle medlemsstaterne med henblik på udvikling af deres faciliteter til overvågning og kontrol. Denne solidaritetsaktion blev derpå videreført i fem år ved Rådets beslutning 89/631/EØF af 27. november 1989 om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter til at sikre overholdelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne². Beslutningen dækker perioden fra 1991 til 1995 og omfatter i forebyggende øjemed overvågning i Middelhavet, indtil der er vedtaget EF-regler for dette område.

I dette kapitel redegøres der for gennemførelsen af beslutning 89/631/EØF. To andre dokumenter har allerede behandlet gennemførelsen af denne beslutning. Rapporten om kontrollen med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik³ giver en samlet vurdering af den kontrol, der udøves af medlemsstaterne. Den kommer i høj grad ind på Fællesskabets deltagelse i medlemsstaternes udgifter. Beretningen fra Kommissionen til Rådet om det irske notat⁴ giver på en endnu mere målrettet måde en vurdering af Fællesskabets bidrag til Irland.

² EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s 64.

³ dok. SEK(92) 394 endelig udg.

⁴ Dok. SEK(93) 882 endelig udg.

1.2 BESKRIVELSE AF AKTIONEN

Ved beslutning 89/631/EØF vedtog Rådet, at Fællesskabet skulle yde bidrag til medlemsstaternes udgifter til at sikre overholdelse af fælleskabsordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne. Foranstaltningens hovedsigte er at yde bidrag til medlemsstaternes overvågnings- og kontrolmidler, da en forbedret kontrol vil være medvirkende til bevarelse af fiskeressourcerne efterfulgt af en mere rationel og dermed mere rentabel udnyttelse af disse ressourcer. EU deltager ikke i de normale driftsomkostninger.

Fællesskabets bidrag vedrører medlemsstaternes refusionsberettigede udgifter i perioden mellem den 1. januar 1991 og den 31. december 1995. Det er fastsat, at Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 43 i traktaten inden den 30. juni 1995 træffer afgørelse om de bestemmelser for Fællesskabets bidrag, der måtte blive gældende fra den 1. januar 1996 (artikel 1, stk. 5).

I 1989 fastsatte Rådet et budget på 22. mio. ECU pr. år over en periode på fem år med et loft over Fællesskabets bidrag på 50%.

I 1994 blev der afsat et rammebeløb på 10 mio. ECU til pilotprojekter vedrørende et satellitbaseret system med løbende bestemmelse af fiskerfartøjers position og lokalisering via anordninger til automatisk positionsregistrering. Pilotprojekterne skulle gennemføres i det sidste halvår af 1994 og det første halvår af 1995 og skal danne grundlag for en rådsbeslutning om definitiv indførelse af et sådant overvågningssystem.

I 1995 var det budget, der var afsat til foranstaltningen, på 22,5 mio. ECU, hvilket udgør 2,7% af Fællesskabets budget for fiskerisektoren.

Kommissionen har ydet et samlet finansielt bidrag på 118 mio. ECU fra 1991 til 1995. Fællesskabsbidraget udgjorde i alle tilfælde 50% af de refusionsberettigede udgifter med undtagelse af pilotprojekterne om satellitbaseret løbende positionsbestemmelse, der blev finansieret med 100% med 9,4 mio. ECU i 1994 og 1995.

Bilag 1 indeholder en konsolideret opstilling over alle medlemsstaternes forpligtelser og udbetalinger.

1.3 INVESTERINGSFORMÅL

De refusionsberettigede udgifter vedrører anskaffelse af eller modernisering af:

- fartøjer, luftfartøjer og køretøjer, samt udstyr hertil
- systemer til sporing og registrering af fiskeriaktiviteter
- systemer til registrering og behandling af data om fangster og landinger/omladninger

Fællesskabets bidrag, som gennemsnitlig udgør 22 mio. ECU årligt, skal sammenlignes med medlemsstaternes investeringer, der ligger over 54 mio. ECU på årsbasis.

De endelige modtagere af Fællesskabets bidrag er de nationale inspektionstjenester udpeget af medlemsstaterne og i visse tilfælde de regionale inspektionstjenester via de nationale tjenester.

De gennemførte og forudsatte investeringer i forbindelse med beslutning 89/631/EØF varierer fra den ene medlemsstat til den anden. Der gives en oversigt i bilag 1.

1.4 STATUS OVER AKTIONEN

Status over den finansielle deltagelse i investeringsudgifterne bør referere til en cost/benefit-analyse af kontrollen som helhed. Som det fremgår af bilag 2, er analyseredskaberne endnu ikke indført fuldstændigt i medlemsstaterne. Der er derfor kun tale om en partiel analyse.

Der er ydet bidrag til fartøjer, luftfartøjer og køretøjer og til systemer til sporing og registrering af fiskeriaktiviteter for at forbedre kontrolindsatsen med henblik på en bedre overholdelse af bevaringsordningen. Ved evalueringen skal der ses på kontroltjenesternes indsats og på de opnåede resultater, der kommer til udtryk i, at fiskerne overholder bevaringsordningens regler (adgang til områder og ressourcer, tekniske foranstaltninger), og at medlemsstaterne indfører globale fangstbegrænsninger (kvoter).

Overvågningen og kontrollen på havet og på land kan i første omgang analyseres på basis af aktiviteter. Evalueringen er ofte baseret på nøgleelementer såsom antallet af inspektionsdage, antallet af kontrolbesøg på havet, antallet af konstaterede overtrædelser. Visse af disse elementer indsamles systematisk i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3561/85

af 17. december 1985 om oplysninger vedrørende de nationale kontrolmyndigheders inspektioner af fiskeriaktiviteterne⁵. Antallet af de nationale inspektionsfartøjers inspektionsdage på havet gik således fra 12.970 til 16.520 i 1993, og antallet af inspektioner på havet fra 20.537 til 31.944. Antallet af konstaterede overtrædelser gik fra 2.393 til 5.092. Tallet for overtrædelser på havet, der blev afsløret via logbogen, gik fra 217 til 489, og for ulovlige fangster fra 152 til 320, idet sammenligningen stadig går på de samme to år.

Som det bliver understreget i bilag 2, er det nødvendigt at nå frem til at kunne vurdere omfanget af overtrædelserne. Det større antal konstaterede overtrædelser kan skyldes, at kontrollen er blevet intensiveret, og til en vis grad at kontrollen er gået nye veje. Ud over aktivitetsindikatorerne kan man udlede effektivitetsindikatorer ved en sammenligning mellem de officielle statistikker og de uofficielle statistikker, der anvendes af ICES' arbejdsgrupper (jf. bilag 2). Denne sammenligning giver ikke noget fingerpeg om, at de officielle statistikker er blevet væsentlig bedre.

Udviklingen i investeringerne i kontrolsektoren har sammen med Fællesskabets finansiering gjort det muligt at intensivere fiskerikontrollen. Denne intensivering har ikke været tilstrækkelig til en væsentlig reduktion af overtrædelserne, bl.a. fordi der samtidig har været en udvikling i de faktorer, der opmuntrer til overtrædelser, såsom øgede økonomiske vanskeligheder. Under alle omstændigheder er investeringerne en forudsætning for udvikling i kontrollen, men investeringer er ikke i sig selv nok, som det fremgår af analysen i punkt 2.2.

Af hensyn til retsgrundlaget er det nødvendigt at ændre beslutning 89/631/EØF for at medtage kontroludgifterne for Middelhavet og skabe basis for finansiering af pilotprojekterne om satellitbaseret bestemmelse af fiskerfartøjers position.

⁵ EFT nr. L 339 af 19.12.1985, s. 29.

2. SITUATIONEN OMKRING FORBEREDELSEN AF EN NY BESLUTNING

2.1 NYT RETSGRUNDLAG/RÅDETS OG KOMMISSIONENS FORPLIGTELSE

2.1.1. REVISION AF DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en Fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur⁶, er det vigtigste referencegrundlag for iværksættelsen af den fælles fiskeripolitik indtil år 2002. Den fælles fiskeripolitik dækker nu alle aktiviteter i forbindelse med udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, herunder akvakultur samt forarbejdning og afsætning af produkter. Forordningen viderefører de gældende regler inden for den fælles fiskeripolitik, der blev indført i 1983, og åbner også mulighed for direkte forvaltning af fiskeriindsatsen og fastslår, at der skal være en reel forbindelse mellem bevarelsespolitikken og styringen af fangstkapaciteten.

2.1.2 KONTROLORDNING: UDVIDET ANVENDELSESOMRÅDE

Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁷ trådte i kraft den 1. januar 1994. Den falder inden for rammerne af den reviderede fiskeripolitik og har udvidet kontrollens anvendelsesområde til at omfatte Middelhavet, fiskeriaktiviteter udøvet af EF-fiskerfartøjer i tredjelandsfarvande og på det åbne hav og struktur- og markedssektorerne inden for den fælles fiskeripolitik.

Dette nye instrument, som har erstattet forordning (EØF) nr. 2241/87⁸ viderefører og udvider hver medlemsstats ansvar med hensyn til overholdelse af EF-reglerne. Det baner vej for øget anvendelse af ny teknologi. To hovedområder er udtrykkeligt anført: satellitteknologi (positions kontrol) og edb (databaser og -net).

Med hensyn til satellitkontrol er der et forsøg i gang, som parallelt tester anordninger til automatisk positionsregistrering. Konklusionerne fra dette forsøg vil blive draget i 1995. Fra begyndelsen af 1996 bliver det obligatorisk at oprette indbyrdes forbundne databaser omfattende bestemte oplysninger (logbøger, afregninger osv.).

⁶ EFT nr. L 389 af 31.12.1992, s. 1.

⁷ EFT nr. L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁸ EFT nr. L 207 af 29.07.1987, s. 1. Forordningen ændret ved forordning (EØF) nr. 3483/88 (EFT nr. L 306 af 11.11.1988, s. 2).

Udviklingen på edb-området bør føre til, at der på lokalt og regionalt og nationalt niveau oprettes databaser samt et edb-net, hvorigennem der kan udveksles oplysninger medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Dette vil, udover at hjælpe med til at løse kontrolproblemerne, kunne sikre, at man råder over de vigtigste grunddata på fællesskabsniveau.

2.1.3 LICENSER OG SÆRLIGE FISKERITILLADELSER

Med Rådets forordning (EF) nr. 3690/93 af 20. december om en fællesskabsordning om regler for det minimum af oplysninger, der skal angives i fiskerilicenser⁹ er det retsgrundlag, der blev indført ved den nye kontrolforordning, blevet udbygget. Ifølge nævnte forordning gældende fra den 1. januar 1995 skal alle EF-fiskerifartøjer medføre en fiskerilicens, der er knyttet til fartøjet og indeholder oplysninger om dets tekniske karakteristika.

Licensordningen er blevet suppleret ved Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994¹⁰ om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser. Desuden gælder der for EF-fartøjer, der driver fiskeri i tredjelandsfarvande som led i en fiskeriaftale, en særlig licensordning (Rådets forordning (EF) nr. 33177/94 af 22. december 1994¹¹).

2.1.4 BEVARELSE AF RESSOURCERNE I MIDDELHAVET

I juni 1994 vedtog Rådet en række tekniske foranstaltninger, der skal danne grundlag for en forvaltningsordning i Middelhavet (forordning (EF) nr. 1626/94 af 27. juni 1994¹²).

2.1.5 UDVIDELSEN

To nye medlemsstater er berørt heraf, nemlig Finland, som udelukkende driver fiskeri i Østersøen, og Sverige, hvor hovedparten af fiskeriet foregår i dette farvand. Konklusionerne fra pilotforsøgene med satellit vil ligesom forpligtelserne på edb-området fra den 1. januar 1996 gælde fuldt ud for de nye medlemsstater. I øvrigt blev der i september 1994 indført særlige kontrolregler i Østersøen. Endelig har Sverige og Finland en direkte interesse med hensyn til industrifiskeriet. Kontrollen for denne fiskeritype, specielt i Østersøen og Kattegat, vil blive endnu mere omfattende, idet der for Sverige og Finland er blevet accepteret en overgangsperiode, efter hvilken der skal findes en helhedsløsning.

⁹ EFT nr. L 341 af 31.12.1993, s. 93.

¹⁰ EFT nr. L 171 af 06.07.1994, s. 7.

¹¹ EFT nr. L 350 af 31.12.1994, s. 13.

¹² EFT nr. L 171 af 06.07.1994, s. 1.

2.1.6 FORVALTNINGSORDNINGEN VEST FOR 4°V (opfølgning af tiltrædelsesordningen for Spanien og Portugal)

Rådet besluttede i december 1994 at indføre nye forvaltningsbestemmelser med fokus på direkte forvaltning af fiskeriindsatsen og at fastlægge dertil knyttede kontrolforanstaltninger. Fra 1996 skal der til kontrolformål systematisk gives meddelelse om indsejling og udsejling af fiskerizoner for fartøjer over 15 m og senest i 1998 også fremsendes fangstoplysninger. Der er forudset infrastrukturer på EF-plan for forvaltning og meddelelse af sådanne oplysninger.

2.1.7 NAFO-ORDNINGEN

Inspektionsordningen i NAFO-området, der blev fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 1956/88¹³, blev suppleret ved en række kontrolbestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 189/92¹⁴, ifølge hvilken fartøjerne skal meddele bestemte oplysninger om deres aktiviteter ("hail-systemet"), et observationsprogram på forsøgsbasis indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 3928/92¹⁵ og visse foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af ressourcerne (Rådets forordning (EØF) nr. 3680/93¹⁶).

2.1.8 ULIGE FORDELING AF BYRDERNE

I forbindelse med de drøftelser, der førte til vedtagelse af den nye kontrolforordning på Rådets møde i juni 1993, forpligtede Rådet og Kommissionen sig til at se på problemet med de uforholdsmæssigt store byrder, der er pålagt visse medlemsstater bl.a. som følge af udstrækningen af deres eksklusive økonomiske zoner, deres fiskeris økonomiske betydning og deres finansielle formåen.

Denne forpligtelse blev bekræftet på rådsmødet i december 1994. Det blev bl.a. fastsat, at der for at forebedre kontrolforanstaltningerne skulle ydes supplerende finansiel EF-støtte til Irland, herunder til driftsudgifter, der er tilladt i henhold til fællesskabspraksis og inden for rammene af de finansielle retningslinjer.

¹³ EFT nr. L 175 af 06.07.1994, s. 1.

¹⁴ EFT nr. L 21 af 30.01.1992, s. 4.

¹⁵ EFT nr. L 397 af 31.12.1992, s. 78, EFT nr. L 44 af 22.02.1993, s. 82 (berigtigelse). Forordningen ændret ved forordning (EF) nr. 2762/94 (EFT nr. L 341 af 31.12.1993, s. 42).

¹⁶ EFT nr. L 341 af 31.12.1993, s. 42.

2.2 FORUDSÆTNINGERNE FOR EN EFFEKTIV KONTROL

2.2.1 MIDLER, DER SKAL SÆTTES IND

Investeringsudgifter

Kontrollen på havet kan ikke gennemføres uden de nødvendige fartøjer og fly. Inspektion på land forudsætter transport- og kommunikationsmidler. Fiskerikontrol indebærer desuden, at der indsamles, arkiveres og sammenstilles store mængder oplysninger. Edb-udstyr er derfor ikke til at komme udenom.

De nævnte faciliteter skal til stadighed moderniseres for at undgå forældelse, og for at man kan forsvare sig mod, at de, der begår overtrædelserne, råder over stadig bedre og mere moderne hjælpemidler.

Det er ikke blot nødvendigt at investere i materielle midler, men også i indførelse af nye teknikker og udarbejdelse af programmeller.

Driftsudgifter

Med henblik på en opgradering af udstyret bør der sikres de nødvendige driftsbudgetter.

Menneskelige ressourcer

Det er undertiden lettere at frigøre bevillinger til anskaffelse af større anlæg end at sikre, at det er de nødvendige menneskelige ressourcer til fuld udnyttelse af sådanne anlæg. Det er påkrævet, at der etableres tjenester med et tilstrækkeligt stort personale, der er stabilt, veluddannet og motiveret.

Anvendelsen af moderne teknologi vil kunne reducere det nødvendige kontrolpersonale uden at nedsætte effektiviteten. Edb-teknologi og satellitkontrol er eksempler herpå. Selv om personalebehovet kan reduceres, er det dog helt nødvendigt med velkvalificeret personale. Og der er ikke blot tale om kvalifikationer inden for edb. Anvendelsen af diverse statistiske metoder gør det påkrævet, at kontroltjenesten råder over specialister inden for statistik og en række andre områder. Der er således tale om et globalt behov for et tilstrækkeligt stort personale med bedre og bedre kvalifikationer.

Retsgrundlag

Hvis kontrollanterne ikke har beføjelse til at indhente de nødvendige oplysninger, vanskeliggøres kontrollen i betydelig grad. Hvis sanktionsmulighederne er utilstrækkelige, bliver det et spørgsmål, om det tjener noget formål at foretage kontrollen.

Samarbejde mellem fiskeriets udøvere og fiskerikontrollen

Hvis kontrollen ikke kan udføres uden gnidninger, er det nytteløst at håbe på en effektiv kontrol af den fælles fiskeripolitik, hvis de erhvervsdrivende, her først og fremmest fiskerne, ikke opfatter kontrollen som en nødvendighed. Der er sket fremskridt. Fiskerikontrollen blev tidligere nærmest opfattet som en urimelig chikane fra myndighedernes side. Nok kan man glæde sig over, at der på globalt plan kan konstateres fremskridt, men man må ikke glemme, at der stadig er lang vej tilbage. Både de erhvervsdrivende og dem, der iværksætter kontrol og sanktioner, bør være bedre informeret om konsekvenserne af overtrædelserne.

Rimelighed og gennemskuelighed

Frygten for at blive underkastet en strengere kontrol end andre fiskere er den største hæmsko for, at fiskerne kan acceptere mere effektive kontrolforanstaltninger. Denne bekymring kommer især til udtryk i form af problemer medlemsstaterne imellem. Derfor er det yderst vigtigt, at der bliver større gennemskuelighed omkring, hvilke kontrolmidler den enkelte medlemsstat anvender, hvordan reglerne gennemføres, og hvordan kontrollen følges op. Kommissionen bør være stærkt medvirkende til, at relevante oplysninger fremsendes og gøres tilgængelige. De årsrapporter, der er forudset i forordning (EØF) nr. 2847/93¹⁷, er et velegnet middel hertil. Et samarbejde mellem de nationale myndigheder er helt uundværligt.

Den generelle udvikling inden for den fælles fiskeripolitik

Kontrollen kan afsløre lakunerne inden for den fælles fiskeripolitik. Den kan ikke genoprette en forfejlet politik. Omvendt kan det ikke undgås, at lakunerne i den fælles fiskeripolitik gør kontrollen vanskeligere og mere omkostningskrævende. Det vigtigste aspekt i den forbindelse er overkapacitetsproblemerne. Overkapaciteten er en hovedfaktor, når man skal forklare ressourceknapheden. Denne knaphed, der giver et reduceret udbytte, påvirker fiskerfartøjernes rentabilitet. Herved bliver fristelsen til at begå overtrædelser større, især for fartøjer i en vanskelig økonomisk situation.

Drøftelserne i Rådet om fastsættelse af TAC og kvoter har gennemgået en positiv udvikling i de seneste år, og derved er det blevet muligt at tage bedre hensyn til den videnskabelige rådgivning om en reduktion af udnyttelsesraten for de mest overbefiskede bestande.

¹⁷ EFT nr. L 261 af 20.10.1993, s. 1.

Den overkapacitet, der har ført til ovennævnte overfiskning, er hidtil dog kun blevet berørt marginalt af de flerårige udviklingsprogrammer. Derfor overstiger den disponible fangstkapacitet i forskellige fiskerier langt det niveau, som er nødvendigt til at opfiske kvoterne. Hvis der ikke samtidig kan indføres en begrænsning af de berørte fartøjers aktiviteter, vil denne situation enten føre til lukning af fiskeriet i årets løb, til omfattende udsmid eller til overtrædelser. Kontrollen med fangster bliver forholdsmæssigt kompleks og omkostningskrævende, når der er stor forskel mellem den disponible fangstkapacitet og den kapacitet, der er nødvendig til opfiskning af kvoterne.

Anvendelse af nye teknologier

Fiskerne har ofte været hurtigere end fiskerikontrollen til at udnytte mulighederne i forbindelse med den teknologiske udvikling. Spørgsmålet om satellitter og edb har allerede været bragt på bane. Man må ikke være bundet af det, der kan opnås ved gennemførelse af den nye kontrolforordning. Det er nødvendigt med en dynamisk og konstant indsats for at udnytte alle de muligheder, der er forbundet med den teknologiske udvikling.

2.2.2 STRATEGI OG ORGANISATORISK STRUKTUR

Kontrollen vanskeliggøres af den store uensartethed i fiskeriet og akvakulturen, de store områder, der skal overvåges, fiskeriets sammensatte karakter, det store antal landings- og salgssteder, og især af uligevægten mellem fangstkapaciteten og de eksisterende fiskerimuligheder. Omfattende materielle, menneskelige og finansielle midler er påkrævet. Men kontrollen er nøglen til at løse problemerne omkring den fælles fiskeripolitik. Det er derfor af afgørende betydning at fastlægge en strategi og en organisatorisk struktur.

- Man må søge at optimalisere tildelingen af de forhåndenværende midler, således at de koncentrerer om de alvorligste problemer, og de forskellige dele af den fælles fiskeripolitik (fangster/indsats/strukturer/markeder) må tildeles passende vægt. På operationelt plan må kontrollen fokusere på områder og fiskerier, hvor overholdelsen af EF-reglerne er mest lemfældig, og på større overtrædelser. Fiskerikontrollen kan ikke tillade sig at overvåge fiskerne efter tilfældighedens princip med de begrænsede ressourcer, den råder over. Desuden kan forfølgningen af større overtrædelser have en afskrækkende virkning, medens det for mindre overtrædelsers vedkommende kan have den modsatte virkning og endda skabe tvivl om kontrollens troværdighed. På samme måde bør der for de overtrædelser, der er blevet konstateret, idømmes rimelige sanktioner med præventiv virkning.
- De ændringer, der har fundet sted for nylig, indebærer, at kontrollen må skifte karakter. Kontrollen med tekniske foranstaltninger og landinger, som indtil nu har udgjort hovedparten af fiskerikontrollen, bør suppleres med andre aspekter for at nå frem til en global og integreret kontrol omfattende nøgleelementerne i den fælles fiskeripolitik. Heraf følger, at kontrollen med "input" bl.a. i form af kontrol af kapacitet (kontrol af

tonnage, maskineffekt) og kontrol med fiskeriindsats (mængde pr. havdag) bør udvikles. Validering af fangst- og landingsdata og sammenholdelse af oplysninger fra flere kilder bl.a. ved hjælp af edb er ligeledes af stor betydning. Der bør fastlægges procedurer for prøveudtagning, dels for at validere visse oplysninger, dels for at udfylde visse lakuner. De nationale myndigheder skal sørge for, at der tages hensyn til denne udvikling. Den vil således kunne føre til en reel effektivisering.

- Det har ved kontrollen vist sig, at spredningen af opgaverne på flere tjenester, endda flere ministerier, i høj grad komplicerer indsamlingen af oplysninger. I visse tilfælde må en kontrollant afbryde sin inspektion for ikke at bevæge sig ind på et område, der hører ind under en anden tjenestegren. Disse vanskeligheder er meget beklagelige, ikke mindst fordi sammenholdelse af oplysninger fra forskellige kilder er et vigtigt redskab til forbedring af fiskerikontrollen. De nødvendige oplysninger kan i nogle tilfælde indsamles på havet, i andre ved landing eller ved første salg, under transporten eller ved handelstransaktioner efter det første salg. Man kan nok ikke forestille sig, at en og samme myndighed skulle have ansvaret for alle de aspekter, der kan interessere fiskerikontrollen, men kontrollen bliver vanskeligere, jo flere myndigheder der er involveret, medens den bliver mere effektiv, når der er etableret velfungerende koordinationsstrukturer og -mekanismer. Her må hver medlemsstat indføre den nødvendige organisationsstruktur, hvis de ikke vil acceptere, at kontrollen er ineffektiv eller koster uforholdsmæssigt meget.

3. DEN FREMTIDIGE FINANSIELLE SOLIDARITET

3.1 BEGRUNDELSE

- En forbedring af kontrollen er en prioritet inden for den fælles fiskeribrugspolitik, som anerkendes af alle. Udgifterne til kontrol skal også ses i forhold til værdien af EF-produktionen, som er på over 8 500 mio. ECU. Det er vanskeligt at rette op på den dårlige udnyttelse af ressourcerne uden en forbedret kontrol, og det fører for mange fiskeriers vedkommende til bortødslen af et udbytte på 10-30% af værdien af den nuværende produktion. På verdensplan anslår FAO værdien af det spild, som følger af overfiskeriet, til mellem 15 000 USD og 30 000 mio. USD. Kommissionens nuværende støtteniveau svarer til 2,7% af den del af EF-budgettet, der i 1995 blev afsat til fiskerisektoren, og til under 10% af medlemsstaternes samlede udgifter til kontrol. Medlemsstaternes samlede udgifter er således tæt på 230 mio. ECU på årsbasis. Ud af dette beløb går 54 mio. ECU til investeringer og resten til driftsomkostninger. Disse udgifter kan også sammenlignes med visse tredjelands kontroludgifter. Norges årlige kontroludgifter anslås til 500 mio. NKR (60 mio. ECU), og Canadas til 65 mio. canadiske dollars (58 mio. ECU). I USA er den del af 1995-budgettet, som kystvagten har afsat til fiskeripolitiet, på 500 mio. USD (= 390 mio. ECU). EF-budgettet til fiskerikontrol er således af beskedent omfang ud fra flere kriterier.

- Fællesskabets deltagelse i medlemsstaternes udgifter er berettiget, fordi det er Fællesskabets regler, der skal overholdes. Anvendelsen af fælles regler er den eneste mulighed for at sikre en effektiv bevarelse af ressourcerne. Kontrollen med landinger og transport af fiskerivarer går ud over rent nationale interesser. En fisker fra en medlemsstat lander sine varer i en anden medlemsstat, og varerne bliver derpå måske transporteret til en tredje medlemsstat (således kan en belgisk fisker lande sine fangster fra Nordsøen i Danmark og derpå få dem transporteret til Nederlandene, hvor fisken udbydes til salg.) Den medlemsstat, hvor landingen finder sted, og hvor transporten påbegyndes, kontrollerer overholdelsen af Fællesskabets regler uden af have nogen direkte økonomisk interesse i transaktionen. En medlemsstats udøvelse af kontrol på sit område og i sine farvande går således ud over rent nationale interesser. EF-dimensionen bliver stadigt større, efterhånden som aktiviteterne griber mere og mere ind i hinanden.

- Den manglende overholdelse af kontrolordningen fører til overtrædelser, som bringer den fælles fiskeripolitik, ja endog i visse tilfælde Fællesskabets, troværdighed indadtil og udadtil i fare. Indførelsen af en effektiv kontrol på EF-plan vil skabe et tillids- og samarbejds-klima dels mellem kontrolorganerne og de erhvervsdrivende, dels mellem Fællesskabet og tredjelande.
- Fordelene ved en effektiv kontrol kommer ikke kun den enkelte medlemsstat til gode. I den forbindelse er finansiel solidaritet nødvendig. Den ulige fordeling af byrderne gør dette endnu mere nødvendigt. De fordele, som en medlemsstat kan håbe på bliver resultatet af en forbedret fiskerikontrol, er ikke proportionelle med de udgifter, som den skal afholde. En medlemsstats udgifter til kontrol er afhængige af omfanget af dens eksklusive økonomiske zone, og her især af, hvor stor en del af kontinentalsoklen der befinder sig heri. Det er således dér, hovedparten af fiskeriet er koncentreret, når man ser bort fra de stærkt vandrende arter som f.eks. tunfisk. Omfanget af landingerne og antallet af mulige landingssteder er også medbestemmende for omkostningsniveauet. Medlemsstaternes økonomiske mulighed for at klare kontroludgifterne afhænger af andre faktorer, og selv fiskeriaktiviteternes økonomiske vægt er i de enkelte medlemsstater ikke proportionel med deres potentielle udgifter. Som følge af denne ulige fordeling bør der udvises øget solidaritet over for de berørte medlemsstater, hvoraf Irland er det tydeligste eksempel.
- Ud over behovene for solidaritet eksisterer der også en stærk potentiel synergi. Kontrollen i en medlemsstat bliver mere effektiv, hvis den også er det i andre. Ved at undgå overlappning kan man desuden opnå besparelser. Dette gælder specielt for forsøg og indførelse af nye teknologier f.eks. satellitkontrol og udarbejdelse af programmeller for forvaltning og overførsel af data.

3.2 HEN MOD ET PARTNERSKAB MELLEM KOMMISSIONEN OG MEDLEMSSTATERNE

Et sådant partnerskab forudsætter generel enighed om en samlet strategi, hvor der tages hensyn til nærhedsprincippet og medlemsstaternes enekompetence med hensyn til kontrol på deres område og i deres eksklusiv økonomiske zone samt til nødvendigheden af at have samråd på EF-niveau og tildele Kommissionen særlige opgaver.

Kommissionen skal sikre, at den nationale kontrol er effektiv, yde den nødvendige finansielle støtte, som omhandlet i denne rapport, og i endnu højere grad søge at fremme udvikling og koordination. Men medlemsstaterne skal fortsat levere og udvikle grundlaget. EF-aktioner er nytteløse, hvis medlemsstaterne ikke træffer de nødvendige foranstaltninger. Det skal klart defineres, hvad EF-finansieringen skal dække på kontrolområdet. Det er forudsætningen for, at der kan etableres et effektivt partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

EF-midlerne skal ikke erstatte national finansiering. Nærhedsprincippet bør følges fuldt ud. For at de midler, som gennem Kommissionen ydes over EF-budgettet, kan udnyttes bedst muligt, skal medlemsstaterne desuden sikre, dels at alle deres kontrol- og sanktionsforanstaltninger er effektive, dels at ordningerne er fuldt ud gennemskuelige.

Når der ydes støtte til udstyr, skal det integreres i en passende kontekst, således at det udnyttes tilstrækkeligt. Spørgsmål vedrørende driftsbudget, personale, administrativ organisation og sanktioner hører med visse undtagelser ind under medlemsstaterne. Hvis de ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, fører EF-støtten ikke til de ønskede mål. Nationale tjenester er fortsat ikke tilstrækkeligt effektive, selv om deres udstyr er godt nok.

For at der kan være sikkerhed for en god udnyttelse af EF-støtten, må medlemsstaterne også træffe foranstaltninger til at sikre den nødvendige gennemskuelighed. Det bør være muligt for Kommissionen at fastslå, at hver medlemsstat opfylder sine forpligtelser med hensyn til midler (udgifts- og aktivitetsindikatorer) og resultater (effektivitetsindikatorer). Uafhængigt af det generelle ansvar på dette område som fastlagt i forordning (EØF) nr. 2847/93¹⁸ vil det således være muligt at kvantificere EF-støtten og sikre dens endelige bestemmelse.

3.3 ANVENDELSESOMRÅDE/RETNINGSLINJER

Ved vedtagelsen af den nye kontrolforordning erklærede Rådet, at den nye kontrolordning skulle vedrøre nye anvendelsesområder og indebære, at der indføres supplerende foranstaltninger, som ikke er dækket af den tidligere beslutning (89/631/EØF)¹⁹. Det vil således være nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for EF's finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter.

- Støtten til investeringsudgifter bør fortsat være et vigtigt område inden for finansiell støtte. Større anlæg er specielt vanskelige at finansiere over de nationale budgetter. I øvrigt har de store investeringer i perioden 1989-1995 ikke dækket alle behovene, hvilket fremgår af medlemsstaternes evaluering for perioden 1996 til år 2000 (bilag 4). Udstyrets levetid varierer fra en længere årrække (fartøjer) til nogle få år (motorkøretøjer og edb, teknisk udstyr til inspektioner), medens de luftbårne kontrolmidler ligger derimellem. Udstyr med kort levetid skal udskiftes i løbet af de

¹⁸ EFT nr. L 261 af 20.10.1993, s. 1.

¹⁹ EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s. 64.

næste fem år. Fartøjerne kræver ekstra udstyr, udskiftning af dele og modernisering. I forbindelse med investeringerne bør der desuden lægges større vægt på moderne teknologi. Investeringsudgifterne skal ikke blot dække anskaffelse af materiel, men også andre typer omkostninger, f.eks. til programmeller.

- Hvis man ønsker hurtige fremskridt, kan det være nødvendigt at iværksætte integrerede projekter, hvor finansieringen f.eks. med hensyn til satellit-pilotprojekter indebærer udgifter, der går ud over investeringsomkostningerne. Etableringen af edb-net er et sådant integreret projekt. Rådets aftale fra december 1994 om fiskerikontrol vest for 4° vestlig længde kræver, at der meget hurtigt etableres en sådan ordning, og at der afsættes særlige finansielle midler hertil.
- Endelig blev der gjort opmærksom på de store uddannelsesproblemer. Der bør ydes støtte til medlemsstaternes initiativer på dette område. Der bør gives prioritet til støtte til udveksling af personale mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen, både med henblik på basisuddannelse af kontrollanter og senere udstationering i kortere perioder.

Med hensyn til alle de ovennævnte områder bør fællesskabsfinansiering være mulig. Interventionssatsen bør fastsættes i forhold til foranstaltningernes art. For at undgå en inflation i udgifterne, der måske ikke er fuldstændig berettiget, kunne man sætte den maksimale støtte til investeringer til 35%, undtagen for de medlemsstater, der bærer en uforholdsmæssig stor byrde.

Ud over at deltage i medlemsstaternes udgifter bør Kommissionen ligeledes kunne intervenere direkte.

- I forbindelse med specifikke aktioner har det vist sig nødvendigt med en hurtig operationel organisation, når det drejer sig om problemer, der går ud over de enkelte medlemsstaters direkte aktionsmuligheder. Kontrollen i internationale farvande har således med hensyn til fiskeriet på hvid tun i Atlanterhavet og sværdfisk i Middelhavet foranlediget problemer, som kunne have været reduceret, hvis der havde været et fartøj befragtet af Kommissionen i området, som det er tilfældet i forbindelse med NAFO. Inspektører fra medlemsstater uden inspektionsfartøj i området ville have kunne benytte et sådant fartøj. Dette er blot et eksempel.
- Man må også tilskynde til afprøvning af nye metoder for, som det er sket i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, at fremme anvendelsen af nye teknologier. På stadiet mellem den innovative forskning, som naturligvis bør finansieres via rammeprogrammet for forskning, og den praktiske gennemførelse bør Kommissionen yde støtte til feasibility-undersøgelser. F.eks. forudsætter standardiseringen af målingen af motoreffekt, metoderne til mærkning og identificering af faststående redskaber og udarbejdelsen af teknikker til fastlæggelse af visse varers biologiske og geografiske oprindelse særlige undersøgelser.

Finansieringen af Kommissionens direkte aktioner af denne type kan dog behandles særskilt.

3.4 BUDGETMIDLER

- Medlemsstaterne har efter anmodning fra Kommissionen indsendt en evaluering af deres behov for perioden indtil år 2000 (jf. bilag 4). På dette grundlag og under forudsætning af en gennemsnitlig finansiel deltagelse til "normalsatsen" på 35% bør der efter justering for udvidelsen med Sverige og Finland forudses en budgettramme på 150 mio. ECU over 5 år som støtte til investeringsudgifter med en budgetmæssig opdeling på klassiske investeringer og investeringer i forbindelse med indførelse af nye teknologier.

Støtte til specifikke, integrerede projekter (F.eks. satellitter, databaser og edb-net) af begrænset varighed, der således kan dække andre udgifter end investeringsudgifter, vil kræve et samlet budget på 50 mio. ECU. Dette tal er vejledende og vil blive fastsat efter konklusionerne fra pilotprojekterne vedrørende satellitbaseret bestemmelse af fiskerfartøjers position og i overensstemmelse med de regler for forvaltning af fiskeriindsatsen, som snart vil blive vedtaget.

Støtte til uddannelse og udvekslingsordninger vil kræve et rammebeløb på 5 mio. ECU.

Der er således brug for et samlet budget på 205. mio. ECU, dvs. gennemsnitlig 41 mio. ECU på årsbasis. Denne forøgelse i forhold til den forudgående periode må ses i lyset af alle de nye bestemmelser, som Rådet har vedtaget, jf. punkt 2.1. (udvidelse af anvendelsesområdet, nye medlemsstaters tiltrædelse, integrering af Middelhavsområdet). og på baggrund af behovet for at udvide interventionsmulighederne i lighed med, hvad der er sket inden for den fælles landbrugspolitik.

- Den foreslåede forøgelse vil kun være tilstrækkelig, hvis man parallelt udnytter andre EF-budgetmidler. Etableringen af et edb-net, hvorigennem man kan udveksle data mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil delvis kunne finansieres via EF-programmet IDA (dataudveksling mellem administrationerne). I dette program er der forudset finansiel støtte til projekter vedrørende samarbejde mellem de nationale administrationer og Kommissionen med hensyn til telekommunikation af edb-oplysninger. Feasibility-undersøgelsen af FIDES-systemet (udveksling af fiskeridata), der er forudset i fiskerigeneraldirektoratets overordnede plan for edb-området for 1994-1995, er blevet finansieret herigennem (med et beløb på 1 mio. ECU), og det påregnes at finansiere pilotprojekter på fiskeriområdet (med et beløb på 0,75 mio. ECU i 1995). Visse udgifter til det udstyr, der er påkrævet til fiskerikontrol, kan refunderes via det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF). De kontroltjenester, der er udpeget af medlemsstaterne, kan dog ikke drage fordel af denne støtte, da der er tale om udgifter, som påhviler fiskerne.

- Kommissionens direkte interventionsmidler bør også styrkes.

Finansieringen af enkeltstående aktioner, der koordineres på EF-niveau, forudsætter et supplerende budget på 10 mio. ECU. Støtte til forsøg med nye teknikker kan baseres på et budget over 5 år på 10 mio. ECU

KONKLUSIONER

Den aktion, der er baseret på beslutning 89/631/EØF²⁰, og som er omhandlet i denne rapport, dækker for øjeblikket en periode på 5 år indtil 1995. Den har haft et meget positivt forløb, men bør forlænges. Kontrolrapporten fra 1992 pegede på en række svagheder, som ikke vil være bragt ud af verden ved udgangen af 1995. Kontrollen er grundlæggende et EF-problem. Finansiell solidaritet er yderst påkrævet, da ingen medlemsstat kan håbe på en direkte bonus for den kontrol, den gennemfører isoleret, og fordi visse medlemsstater må bære uforholdsmæssigt store byrder. Samarbejdet i form af en fælles indsats på EF-plan vil også kunne give besparelser.

Det er blevet endnu vigtigere at støtte medlemsstaternes indsats i dette spørgsmål, da kontrolområdet gennem forordning (EØF) nr. 2847/93²¹ er blevet udvidet til at omfatte fiskeripolitikens strukturdel og markedsdel, og da en række andre beslutninger om bl.a. udvidelsen har øget behovet for støtte. Rådet har betonet nødvendigheden af at iværksætte supplerende foranstaltninger, for hvilke nævnte beslutning ikke indeholder bestemmelser om finansiell støtte. Hermed understreger Rådet vigtigheden af EU's finansielle bidrag til medlemsstaternes bestræbelser på at udbygge kontrollen, så den dækker de nye behov.

Det er ikke blot nødvendigt at videreføre og styrke den nuværende ordning og fastsætte en flerårig budgetramme, det er også nødvendigt at foretage en gennemgribende omarbejdelse. Den nuværende ordning bør suppleres og gøres mere nuanceret ifølge specifikke kriterier. Kommissionen bør sørge for, at der i højere grad opmuntres til anvendelse af ny teknologi og gennemførelse af koordinerede aktioner, og den må have de nødvendige finansielle midler til rådighed.

På basis af prognoserne for kontroludgifterne i perioden indtil år 2000 og under forudsætning af, at den nuværende ordning videreføres, bliver det nødvendigt med en væsentlig forøgelse af den nuværende budgetramme (22 mio. ECU på årsbasis).

Den finansielle støtte bør til gengæld være betinget af, at medlemsstaten iværksætter de foranstaltninger, som er påkrævet til en effektiv kontrol, hvilket ikke altid har været tilfældet tidligere. Dette indebærer, at der indføres en mere restriktiv finansiell ordning. Der må både foretages en forudgående og efterfølgende evaluering af aktioner, hvortil der ønskes bidrag fra Fællesskabets side. Dette skal ske på grundlag af objektive kriterier, der kan efterprøves, og som i hvert enkelt tilfælde gør det muligt, både under og efter gennemførelsen, at fastslå, om målene kan nås inden for en rimelig beløbsramme.

²⁰ EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s. 64.

²¹ EFT nr. L 261 af 20.10.1993, s. 1.

BILAG 1

GENNEMFØRELSE AF BESLUTNING 89/631/EØF¹

¹ EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s. 64.

BILAG 1 (forts.)

1. KONSOLIDERET OPSTILLING OVER FORPLIGTELSER OG BETALINGER

(PR. 31. DECEMBER 1994)

(ECU)

	(1) Programmering (forpligtelser)	(2) Gennemførelse (betalinger)	(3) Bortfald (frigørelse)	(4)=(1)-(2)-(3) Henstår (uindfrie forpligtelser)
1991-tranche	19.238.472	15.809.313	3.429.159	0
1992-tranche	25.522.237	16.252.278	9.269.959	0
1993-tranche	28.620.985	19.876.974	915.971	7.828.040
1994-tranche	30.299.796	12.041.391	1.505.711	16.752.694
1995-tranche	23.935.267	0	0	23.935.267
I alt	127.616.757	63.979.956	15.120.800	48.516.001

Forskellene mellem forpligtelser og betalinger kan forklares ved, at visse investeringer var blevet sat for højt, og at andre ikke kunne gennemføres inden for den fastsatte frist.

De investeringsprojekter, der var forudset for 1991 og 1992, men som blev opgivet, har betydet, at der kunne frigøres beløb på budgettet.

BILAG 1 (forts.)

2. SITUATIONEN MED HENSYN TIL FORPLIGTELSE OG BETALINGER FOR DE ENKELTE MEDLEMSSTATER (pr. 31. december 1994)

(ECU)

	(1) Programmering (forpligtelser)	(2) Gennemførelse (betalinger)	(3) Bortfald (frigørelse)	(4)=(1)-(2)-(3) Henstår (uindfriede forpligtelser)
Belgien	342.552	143.780	0	198.771
Danmark	4.291.242	1.924.193	464.397	1.902.652
Tyskland	2.387.897	799.765	85.662	1.502.470
Grækenland	10.554.199	3.498.691	3.617.407	3.428.101
Spanien	19.441.470	7.998.025	3.429.522	8.013.923
Frankrig	13.013.589	4.603.535	729.220	7.680.934
Irland	29.575.133	21.385.559	887.003	7.302.571
Italien	3.513.887	2.185.876	0	1.328.011
Luxembourg	-	-	-	-
Nederlandene	2.591.372	273.688	0	2.317.684
Portugal	31.674.105	15.402.754	4.419.716	11.851.635
Det Forenede Kongerige	10.241.212	5.764.090	1.487.873	2.989.249
I alt	127.616.757	63.979.956	15.120.800	48.516.0001

BILAG 1 (forts.)

3. MEDLEMSSTATERNES UDGIFTSPOSTER

BELGIEN påregner i 1995 udgifter til luftovervågning samt anskaffelse af et terrængående motorkøretøj og to gummibåde med motor.

DANMARK har bestilt et nyt fiskeriinspektionsfartøj. Bygningen af fartøjet blev påbegyndt i 1993 og forventedes afsluttet i 1994. Endvidere påregnede man at supplere de eksisterende fartøjers udstyr og indkøbe motorkøretøjer og kommunikationsmidler til de landbaserede rejseshold.

TYSKLAND har foretaget en modernisering og i visse tilfælde en fuldstændig ombygning af de forskellige delstaters overvågningsfartøjer. Dette omfatter anskaffelse og installering af satellitbaserede kommunikations- og navigationssystemer, radar, grafskrivere, NAVTEX-modtagere, gummibåde med motor osv. På baggrund af den teknologiske udvikling og det øgede databehov er der blevet indkøbt edb-udstyr til behandling af fangstoplysninger og statistikker. Det påregnes at anskaffe tre overvågningsfly samt patruljebåde og yderligere motorkøretøjer og motorcykler. Det forudses at udbygge edb-udstyret.

GRÆKENLAND afventer, at den fælles fiskeripolitik bliver indført i Middelhavet, og har kun gennemført den del af de forudsete programmer. De græske myndigheder har foreløbig indkøbt et antal gummibåde og to hurtige overvågningsfartøjer, terrængående motorkøretøjer, motorcykler samt elektronisk udstyr såsom radar og VHF- og NAVTEX-modtagere.

SPANIEN har indkøbt en helikopter til fiskeriovervågning udstyret med fotograferings- og lokaliseringssystemer samt overvågningsfartøjer og motorkøretøjer. Endvidere er de eksisterende overvågningsfartøjer blevet moderniseret (navigationssystemer: autopilot, radar, satellitbaseret navigation og grafskrivere). En del af dette udstyr er bestemt til de selvstyrende samfund, Galicien og Catalonien. Spanien agter at indkøbe et overvågningsfartøj i 1995.

FRANKRIG har investeret i et radionavigationsnet, radiostationer og kryptofoniudstyr. Der er bygget nye overvågningsfartøjer og de eksisterende overvågningsfartøjer, er blevet moderniseret. Desuden er der indkøbt motorkøretøjer til fiskerikontrollen. De regionale centre for redningsaktioner og overvågning (C.R.O.S.S.) er blevet udstyret med VHF-transceivere, og radioelektriske/telefonbaserede kommunikationssystemer, og det regionale statistikcenter (C.R.T.S.) i Middelhavsområdet har fået edb- og statistikudstyr. Det påregnes at indkøbe fartøjer i 1995, bl.a. specialiserede patruljebåde.

IRLAND har indkøbt to overvågningsfly, som skulle være operationelle i 1994. Der er desuden indkøbt overvågningsfartøjer, motorkøretøjer, edb-udstyr, sikkerheds- og beskyttelsesudstyr, navigationsudstyr, radarer og andet udstyr til fartøjer, såsom kommunikations- og databehandlingsystemer. I 1995 skal der bygges et nyt overvågningsfartøj.

ITALIEN påregnede at indkøbe 18 overvågningsfartøjer i 1993 til handelsflåden, som er en af de myndigheder, der har ansvaret for fiskerikontrollen. Man påregnede i 1994 at indkøbe to overvågningsfartøjer til Sardinien-regionen og i 1995 at indkøbe fly og motorkøretøjer.

NEDERLANDENE påregnede at indkøbe motorkøretøjer og sikkerheds- og beskyttelsesudstyr og modernisere et vist antal overvågningsfartøjer.

PORTUGAL har foretaget investeringer i indkøb af fly, nye overvågningsfartøjer og køretøjer, modernisering af eksisterende overvågningsfartøjer og installering af MONICAP- og SIFICAP-systemer til satellitbaseret lokalisering og løbende registrering af fiskerfartøjers position.

I DET FORENEDE KONGERIGE er fiskeriministeriet og især de forskellige fiskerikomiteer blevet moderniseret med edb-udstyr, navigationsudstyr, telekommunikationsudstyr, elektroniske søkortsystemer og VHF. Desuden har man udskiftet to overvågningsfly og indkøbt nye overvågningsfartøjer og motorkøretøjer.

BILAG 2

ANALYSE AF KONTROLLENS OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET

Evaluering af omkostningerne

Det største problem i den forbindelse er, at de organer, der deltager i fiskerikontrollen, ofte hører ind under forskellige myndigheder. Således er omkostningerne fordelt på flere budgetter. Det klareste eksempel er aktioner på havet. Når forsvaret er involveret, kan man, selv om der især er tale om fiskerikontrol, forestille sig andre aktionsformer (bistand på havet, interventioner fra ordensmagtens side).

De udgifter, der er nødvendige til en effektiv kontrol så store, at der uanset de dermed forbundne vanskeligheder må træffes regnskabsmæssige dispositioner til at kvantificere dem.

Vurdering af effektiviteten

Man kan i første omgang finde frem til indikatorer ved at måle de midler, der er iværksat: antallet af kontrolfartøjernes dage på havet eller flys og helikopteres flyvetimer, antallet af kontrollerede arealer, antal inspektioner på havet eller på land. Disse tal er aktivitetsindikatorer og ikke et mål for effektivitet. De bør ikke desto mindre indgå i oversigten over udviklingen i kontrollen under den fælles fiskeripolitik.

På det andet analyseniveau kan man se på antallet af formodede overtrædelser, som er konstateret, og på de dermed forbundne sanktioner. Disse oplysninger sammenholdt med aktivitetsindikatorerne omhandlet ovenfor er nødvendige for en vurdering af, hvor effektiv kontrollen er, og hvor strenge sanktioner der pådømmes. De er utilstrækkelige til en fuldstændig analyse. De overtrædelsesprocenter, man når frem til, er en kombination af kontrollens effektivitet og de reelle overtrædelsesprocenter.

Inden for politikken for bevarelse af ressourcerne bør en effektiv fiskerikontrol tilgodeses to fundamentale krav, nemlig begrænsning af udnyttelsesraterne og beskyttelse af ungfisk. Derfor skal man for hver bestands vedkommende sammenligne de reelle fangster med de tilladte fangster og kvantificere undermålsfangsterne. Denne opgave er paradoksalt nok mere enkel teknisk set end at føre bevis for individuelle overtrædelser på et juridisk holdbart grundlag.

Når det drejer sig om en gruppe fartøjer, kan der opstilles prøveudtagningsprocedurer, der kan danne basis for skøn over de reelle fangster. Forudsat, at man går frem efter statistisk holdbare metoder, kan man vurdere pålideligheden af disse skøn og om nødvendigt foretage en justering afpasset efter undersøgelsens formål ved at jonglere med stikprøvernes størrelse. Det er ofte vanskeligere at finde juridisk holdbare beviser mod en formodet lovovertræder. Det er således forholdsvis let at opstille globale skøn ved at gange op, mens det er vanskeligere at påvise individuelle overtrædelser. Denne dobbelthed er vigtig for alle overvejelser om kontrollens effektivitet. Den viser, at det er mindre vanskeligt, end man undertiden tror, at måle den samlede reelle følgevirkning af overtrædelserne. Det har videnskabsmændene gang på gang påvist, som det fremgår af skema 1, der for en række bestande indeholder en sammenligning mellem officielle statistikker og skøn foretaget af forskningsenheder. Forskningsinstitutterne er nødt til at bruge en væsentlig del af deres begrænsede midler til ikke-videnskabelige opgaver, fordi officielle data ikke altid er pålidelige. Hvad kontrollen angår, vil en kvantificering af overtrædelserne med det samme gøre det muligt at få globale indikatorer for effektivitet og at rette kontrolindsatsen mod de største problemer. Dermed vil man kunne rationalisere inspektionsindsatsen, således at de midler, der sættes ind på forebyggelse og indsamling af bevismateriale med henblik på sanktioner, kan koncentreres om de alvorligste problemer. En sådan rationalisering vil ikke blot kunne betyde en direkte forbedring af kontrollens effektivitet, men vil øge kontrollens troværdighed over for de erhvervsdrivende, som ofte er velinformerede om eksempler på omfattende og tilbagevendende overtrædelser.

På det praktiske plan vil det være ønskeligt, at hver medlemsstat fører stikprøvekontrol med hensyn til visse fangster. GD XIV må støtte sig på evalueringer fra internationale videnskabelige organer.

Art	Zone	Fejlrapportering
Havtaske	VII, VIIIa, b, d	Stationær (8%)
Torsk	IV	Stationær (3%)
Kuller	IV	Stationær (1%)
Kulmule	Nordlig	Let stign. (16%)
	Sydlig	Let stign. (16%)
Rødspætte	IV	Stationær (16%)
	VIIId	Stationær (12%)
	VIIe	Stationær (9%)
	VIIIf, g	Stationær (2%)
Sej	IIIa; IV	Stationær (2%)
Tunge	IV	Stationær (48%)
	VIIId	Stationær (25%)
	VIIe	Stationær (15%)
	VIIIf, g	Stationær (-1%)
	VIIIa, b	Stationær (14%)
Hvilling	VIIIIf, g	-
Blåhvilling	All	-
Ansjos	VIII	Stationær (27%)
Sild	IVc, VIIId	Stationær (48%)
	Vla S, VIIId	Let nedgang (42%)
	Vla Clyde	Stationær (9%)
	VIIj	Faldende (21%)
Hestemakrel	VI	Stationær, nogen overrapportering
	VII	Stigende (23%)
	VIII	Stationær (1%)
Makrel	IIa, IV	Stigende (47%)
	VIIIc, IX, X, CECAF	Stigende (24%)
Sperling	IIa, IIIa, IV	Stationær, nogen overrapportering

BILAG 3

**ANALYSE AF EN RÆKKE EF-INTERVENTIONER
TIL FINANSIERING AF KONTROLAKTIVITETER
I LANDBRUGS- OG TOLDSEKTOREN**

BILAG 3

Analyse af en række EF-interventioner til finansiering af kontrolaktiviteter i landbrugs- og toldsektoren

NB:

I forbindelse med Rådets beslutning 89/631/EØF om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter til at sikre overholdelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne¹ finansierer Fællesskabet på årsbasis mindst 35% og højst 50% af medlemsstaternes udgifter til fysiske kontrolmidler (overvågningsfartøjer og -fly og andet udstyr helt ned til særlig beklædning til brug på havet osv).

Efter anmodning fra medlemsstaterne træffer Kommissionen afgørelse om finansiering efter efterprøvning af dokumentationsmaterialet og med forbehold af administrativ kontrol på stedet. Det finansierede udstyr skal tjene til kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteter.

¹ EFT nr. L 364 af 14.12.1989, s. 64.

A. Fællesskabets deltagelse i medlemsstaternes udgifter til udstyr til brug for kontrolaktiviteter

Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21.12. 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen².

Fællesskabet deltager i medlemsstaternes udgifter til anskaffelse af det fornødne edb- og kontorautomatiseringsudstyr til de tjenester, der fører tilsyn med kontrolaktiviteter finansieret af EUGFL (kontrol af EF-støttede virksomheders forretningspapirer), med 100% med et beløbsloft på:

- 100 000 ECU for Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige,
- 60 000 ECU for Belgien, Danmark, Grækenland, Irland og Portugal,
- 20 000 ECU for Luxembourg.

Dette beløb er for hver enkelt medlemsstat fastsat i forhold til, hvor store kontrolaktioner de skal gennemføre for at sikre, at der faktisk føres regelmæssig kontrol med aktiviteter, der direkte eller indirekte indgår i EUGFL-finansieringsordningen.

Rådets forordning (EØF) nr. 307/91 af 4. februar 1991 om øget kontrol med visse udgifter, der afholdes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen³.

Fællesskabet deltager i udgifterne til udstyr til medlemsstaternes kontrolpersonale med 50% de første tre år og 25% det fjerde og femte år efter forordningens ikrafttrædelse.

Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger⁴

Fællesskabet deltager i medlemsstaternes udgifter til etablering af edb- og kontrolstrukturer og tilvejebringelse af luftfotos eller satellitbilleder og analyse heraf (kontrolsystem med telemåling) i en periode på tre år med højst 50% af de betalinger, den pågældende medlemsstat har afholdt inden for et skønsmæssigt beløb, der er afsat til hver medlemsstat i forhold til dennes kontrolopgaver.

² EFT nr. L 388 af 30.12.1989, s. 18.

³ EFT nr. L 37 af 09.12.1991, s. 5.

⁴ EFT nr. L 335 af 05.12.1992, s. 1.

Rådets forordning (EØF) nr. 165/94 af 24. januar 1994 om Fællesskabets medfinansiering af kontrol ved telemåling og om ændring af forordning (EØF) nr. 3508/92 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger⁵.

Fællesskabet kan medfinansiere kontrol ved telemåling af landbrugsarealer.

Fællesskabet kan yde forskud på op til 75% af det forventede EF-bidrag. Hvis alle de disponible bevillinger ikke bliver udnyttet, kan Kommissionen omfordele overskydende midler blandt de medlemsstater, som selv finansierer over 50% af udgifterne til arbejder, der er godkendt af Kommissionen.

Rådets forordning (EØF) nr. 2392/86 af 24. juli 1986 om udarbejdelse af en fællesskabsfortegnelse over vindyrkningsarealer⁶.

Fællesskabet deltager i finansieringen af de faktiske udgifter til udarbejdelse af en fællesskabsfortegnelse over vindyrkningsarealer og i de investeringer i edb-udstyr, der er nødvendige til forvaltning af fortegnelsen, med 50%.

Rådets forordning (EØF) nr. 154/75 af 21. januar 1975 om oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer i de olivenproducerende medlemsstater.⁷

Fællesskabet deltager i finansieringen af udgifter til udarbejdelse af fortegnelsen.

B. Fællesskabets deltagelse i driftsomkostningerne i forbindelse med medlemsstaternes kontrolaktiviteter

Rådets forordning (EØF) nr. 307/91 af 4. februar 1991 om øget kontrol med visse udgifter, der afholdes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for landbruget, Garantisektioner⁸.

Fællesskabet deltager i medlemsstaternes faktiske udgifter til aflønning og uddannelse af supplerende personale i de enkelte medlemsstaters særlige kontroltjenester til aktioner, der er finansieret af EUGFL og er nøje defineret i forordningen.

⁵ EFT nr. L 24 af 29.01.1994, s. 6.

⁶ EFT nr. L 208 af 31.07.1986, s. 1.

⁷ EFT nr. 19 af 24.01.1975, s. 1.

⁸ EFT nr. L 37 af 09.12.1991, s. 5.

Fællesskabets bidrag er på 50% i de første tre år og 25% i det fjerde og femte år inden for et skønsmæssigt årligt beløb hver medlemsstat.

Ved lønning forstås i forordningen vederlag efter fradrag af kontrolpersonalets skatter og afgifter, samt de nødvendige rejseomkostninger til udførelsen af deres opgaver. Fællesskabets bidrag til udgifterne til aflønning af personalet fastsættes skønsmæssigt pr. medlemsstat. Aflønningen fastsættes som et enhedsbeløb for hele Fællesskabet.

Endvidere kan Fællesskabet deltage i finansieringen af medlemsstaternes udgifter til kontrolopgaver, der udføres af anerkendte kontrolselskaber og anerkendte laboratorier med 50% i de første tre år og 25% i det fjerde og femte år.

C. Fællesskabets finansiering af særlige kontorer i medlemsstaterne, der skal varetage kontrolforanstaltninger på landbrugsområdet

Rådets forordning (EØF) nr. 2262/84 af 17. juli 1984 om særlige foranstaltninger inden for olivenoliesektoren⁹.

Fællesskabet finansierer de første to år, med 100% med et loft, der er fastsat skønsmæssigt pr. medlemsstat, de særlige kontorer, der skal varetage visse kontrolforanstaltninger og opgaver i forbindelse med produktionsstøtteordningen for olivenolie (f.eks. 14 mio. ECU til kontoret i Italien og 7 mio. ECU til kontoret i Grækenland), og 50% i det tredje år.

Kontoret har et generelt aktivitetsprogram med et minimum af opgaver fastsat i forordningen og et årligt arbejdsprogram, som det forelægger medlemsstaten og Kommissionen, som kan ændre det. Repræsentanter fra Kommissionen kan til enhver tid følge den virksomhed, der udøves af kontoret. Det årlige bidrag fra Fællesskabet ydes, efter at Kommissionen har konstateret, at det pågældende kontor er oprettet og har udført sine opgaver.

Kontoret har fuld administrativ uafhængighed og skal af den pågældende medlemsstat tildeles alle de beføjelser, der er nødvendige for at udføre dets opgaver.

Kontoret skal have et personale, hvis antal og uddannelse sikrer, at deres opgaver kan løses.

⁹ EFT nr. L 208 af 03.08.1984, s. 11.

Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for tobak¹⁰.

Ifølge forordningen skal hver producentmedlemsstat oprette et særligt agentur, som skal varetage bestemte kontrolopgaver i forbindelse med den fælles ordning for tobak. Agenturets faktiske udgifter dækkes over Fællesskabets generelle budget med 50%, idet restbeløbet finansieres af den pågældende medlemsstat.

D. Finansiering af uddannelse af embedsmænd fra medlemsstaterne

Rådets beslutning af 20. juli 1991 om vedtagelse af et fællesskabshandlingsprogram for faglig uddannelse af toldembedsmænd (MATTHAEUS) -programmet¹¹.

Kommissionen afholder rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med udveksling af toldembedsmænd mellem de nationale myndigheder. Kommissionen afholder ligeledes rejse- og opholdsudgifterne for de embedsmænd, der deltager i seminarer for faglig uddannelse af toldembedsmænd, såfremt disse embedsmænd skal rejse til en anden medlemsstat end deres hjemland.

¹⁰ EFT nr. L 215 af 30.07.1992, s. 70.

¹¹ EFT nr. L 187 af 13.07.1991, s. 41.

[REDACTED]

BILAG 4

**OVERSLAG OVER MEDLEMSSTATERNES UDGIFTER
I PERIODEN 1996-2000**

BILAG 4

Forventede investeringer i perioden 1996-2000 (eksklusive et satellitbaseret overvågningssystem)

(skøn pr. medlemsstat i mio. ECU)

	1996	1997	1998	1999	2000	I alt	pr. år
Belgien	.37	.28	.25	.25	.25	1.40	0.28
Danmark	8.5	.7	.7	.7	.7	11.30	2.26
Tyskland	4.16	1.56	34.43	3.8	.72	44.67	8.93
Grækenland	17.53	11.49	20.87	12.72	1.40	64.01	12.80
Spanien	10.55	10.87	10.55	10.93	10.55	53.45	10.69
Frankrig	12.09	6.11	3.38	6.59	4.16	32.33	6.47
Irland	2.91	30.39	11.01	6.39		60.70	12.14
Italien	1.86	1.86	1.86	1.86	1.86	9.30	1.86
Luxembourg						0.00	0.00
Nederlandene	2.0	2.0	2.0	2.0	2.0	10.00	2.00
Østrig						0.00	0.00
Portugal	12.89	12.75	13.52	11.65	2.27	53.08	10.62
Finland	0.26	0.34	0.26	0.26	0.26	1.38	0.28
Sverige	1.79	1.79	1.79	1.79	1.79	8.95	1.79
Det Forenede Kongerige	4.75	4.67	5.87	5.08	2.70	23.07	4.61
I alt	99.66	74.81	106.49	64.02	28.66	373.64	74.73
35%'s bidrag	34.88	26.18	37.27	22.41	10.03	130.77	26.15
50%'s bidrag	49.83	37.41	53.25	32.01	14.33	186.82	37.36
75%'s bidrag	74.75	56.11	79.87	48.02	21.50	280.23	56.05

BILAG 5

VEJLEDENDE FINANSIEL PROGRAMMERING FOR PERIODEN

1996-2000

BILAG 5**VEJLEDENDE FINANSIEL PROGRAMMERING FOR PERIODEN
1996-2000**

(skøn i mio. ECU)

Formål	Maksimalsat	Maksimalt beløb, der skønnes nødvendigt pr. år	Maksimalt beløb, der skønnes nødvendigt for 5 år
1. <u>Investeringsgoder</u> - klassiske - moderne	35% 50%	30	150
2. <u>Informationsnet</u> - nationale - tværnationale	35% 100%	10	50
3. <u>Forsøg og pilotprojekter</u>	100%	2	10
4. <u>Samordnede aktioner mellem medlemsstaterne</u>	50%	2	10
5. <u>Uddannelse og udvekslinger</u> - nationale - tværnationale	50% 100%	1	5
I ALT		45	225

ISSN 0254-1459

KOM(95) 243 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

03

Katalognummer : CB-CO-95-268-DA-C

ISBN 92-77-89560-8

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg